

DOMOVINA

Upravljanje »Domovine v Ljubljani« — Knafljeva ulica 5
Uredništvo »Domovine« — Knafljeva ulica štev. 5/II.,
telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tujemstvo: četrtletno 9 din., polletno 18 din., celoletno 36 din.; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 din., polletno 24 din., celoletno 48 din. Amerika letno 1 dolar. Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.712.

Avstrija je postala del Nemčije

Kar čez noč se je zapečatila usoda zadnjega konca bivše habsburške monarhije

Ko je evropsko časopisje še ugibalo, kako bo uspelo ljudsko glasovanje, pri katerem naj se avstrijsko prebivalstvo odloči, ali je za samostojnost Avstrije ali ne, so v Berlinu že pripravljali konec Avstrije. Pretekli petek se je začelo. Na zahtevo iz Berlina je avstrijski kancelar dr. Schuschnigg moral najprej odgoditi za nedeljo napovedano ljudsko glasovanje in nato odstopiti. Državni predsednik Miklas je ostavko sprejal in dosedanjí notranji minister hitlerjevec dr. Seyss-Inquart je postal gospodar položaja. Dr. Schuschnigg je ob odstopu imel po radiu še poslovilni govor, v katerem je izjavil, da se je umaknil le nastalu, a dobre pti ure zatem je dr. Seyss-Inquart prav tako v radiu pozval avstrijsko ljudstvo, naj ohrani red in mir. Istega dne ponoči je bila pod vodstvom dr. Seyss-Inquarta sestavljena popolnoma hitlerjevska vlada, a na meji je že stalo nemško vojaštvo, 100.000 mož, da vkoraka v Avstrijo.

Ze drugega dne, to je v soboto, je bil takoj rekoč uraden konec Avstrije. V zgodnjih jutrih urah so po nalogu nemškega kancelarja Hitlerja nemške čete prekoračile avstrijsko mejo na štirih krajin. Vkorakanje se je izvršilo brez vsakih izgredov in je bila nemška vojska povsod navdušeno pozdravljena. Zvečer je prispel v Avstrijo tudi sam nemški kancelar Hitler in se ustavil v Liniju, kjer mu je bil prirejen sijajen sprejem. V Liniju, ki je glavno mesto njegove rojstne dežele, je imel Hitler svoj prvi govor na avstrijskih tleh in tam je bil tudi svečano razglašen za vodjo Avstrije. Istega dne opoldne je bil nemški minister za propagando Gebels iz urada državnega kancelarja v Berlinu prečital po radiu spomenico kancelarja Adolfa Hitlerja. V spomenici so bili ostri napadi na dr. Schuschnigga in njegovo vladavino ter utemeljena vojaška zasedba Avstrije.

V nedeljo je bila priključitev Avstrije k Nemčiji končno izvedena. Zadevni ustavni zakon je razglasil štabni šef avstrijskih hitlerjevskih napadnih oddelkov dr. Odilo Glööčnik po radiu in hkratu na velikem hitlerjevskem manifestacijskem zboru na trgu pred dunajskim magistratom. Vsa javna uprava, vse korporacije in društva so bila postavljena pod hitlerjevsko vodstvo in izdani so bili ostri ukrepi proti nasprotnikom nove vladavine. Razume se, da je moral doseganj predsednik avstrijske republike Miklas odstopiti.

V ponedejek dopoldne se je iz Linca odpeljal Hitler s svojim ožjim spremstvom v avtu proti Dunaju. Na vsej poti od Linca do Dunaja so pričakovale Hitlerjeve večne množice ljudstva. V vseh večjih krajinah so mu prizeli svedčan sprejem. Tako se je v St. Pöltnu zbralo okrog 50.000 ljudi, ki so na vse načine izkazovali Hitlerju čast. Ko se je pripeljal na Dunaj, so ga čakali na ulicah stotisoči in ga začeli viharno pozdravljati. Hkratu so zdoneli zvonovi vseh dunajskih cerkva. V govoru, ki ga je imel na množico, je dejal Hitler med drugim, da velika Nemčija zdaj ne bo več zlomljena, pa naj pride karkoli. To prisego danes verno izgovarja ves nemški

narod od Königsberga in Hamburga do Dunaja. V torek se je Hitler spet vrnil v München.

Hitlerizacija Avstrije se vrši zdaj z vso naglico. Mnogi pristaši prejšnje vladavine so pobegnili iz Avstrije, med njimi nekaj bivših

ministrov. Tudi Habsburžani in njih zagoni zapuščajo Avstrijo, ker so izgubili vse upanje. Graškega nadškofa dr. Pawlikovskega in salzburškega nadškofa dr. Weitza so aretirali. Oba dolžijo sodelovanja v monarchistem zaroti. Uveljni so v Avstriji že tedaj nemšč protizidovski zakoni in so židle od ljudskega glasovanja, ki bo 10. aprila, izločeni. Volilno pravico bodo imeli vsi možki in ženski državljanji, starci najmanj 20 let. Pri sedanjem razpoloženju v Avstriji je več kakor jasno, da se bo ljudska glasovanje končno za končnoveljavni konec Avstrije.

Kmetu mora biti zagotovljena streha s kosom zemljišča

Nedavno je minister za pravosodje v narodni skupščini izjavil, da se pripravlja načrt zakona o zaščiti dela kmečkega posestva, ki bi kolikor toliko moglo preživljati kmetovo družino. O tem se je v zadnjih letih že večkrat razpravljalo, pri čemer se je nagašala nujnost takega zakona. Kmetu naj bi se v nobenem primeru ne smeli prodati streha, kos zemljišča in take potrebščine, ki jih ne more pogrešiti. Glede na ministrovovo izjavo je Združenje bančnih in zavarovalnih zavodov v Novem Sadu predložilo pristojnim ministrstvom spomenico, v kateri pravi med drugim:

»Po občutnih izgubah, ki so jih utrpeli denarni zavodi in njih vlagatelji v zvezi z zaščito kmečkih dolžnikov in naposlед z uredbo o kmečki razdolžitvi, je izzvala vest, da se pripravlja načrt zakona o zaščiti za preživljanje nujno potrebnega dela kmečkega posestva zaskrbljenost pri denarnih zavodih. Oni denarni zavodi, ki se jim je posrečilo v glavnem preboleti gospodarsko stisko in izravnati izgube zaradi kmečke razdolžitve, so začeli polagoma odobravati nova posojila kmetom. Zdaj pa, ko je pravosodni minister izjavil, da se pripravlja gori omenjeni zakon, smatrajo ti denarni zavodi za svojo dolžnost nasproti vlagateljem kakor tudi delničarjem, odpovedati kmetom, katerih posestva ne presegajo osmih oralov, odobrena posojila, ker ne morejo znova riskirati, da bi pretrpeli neuopravičene izgube pri posojilih, ki so jih dali po izvedbi kmečke razdolžitve. Odpoved posojil bo hudo prizadela vsa manjša kmečka posestva, ki bi postala po uveljavljenju zaščite najnujnejšega dela kmečkega posestva nesposobna za posojila.«

Predstavniki vlade so v narodni skupščini ponovno poudarili, da je treba najti sred-

sta za obnovo kmetijskih posojil. Prvi pogoj za obnovo kmetijskih posojil pa mora biti pravna varnost. Dokler ne bo upnik za varovan glede svoje terjatve, ne more biti govora o obnovi kmetijskih posojil. Če namreč vlada izdati zakon o zaščiti najnujnejše za preživljanje potrebnega dela kmečkega posestva, potem naj v korist kmetov samih čim prej uradno sporoti, da ta zakon ne bo imel veljave za nazaj. Vrhnu tega bi bilo potrebno v korist malih kretov, da se tudi po uzakonjenju take zaščite ohrani malim kmetom posojilna sposobnost, in sicer tako, da bi imel kmet možnost najeti posojilo tudi na zaščiteni najnujnejši potrebnemu del posestva do največ 5000 din. Da bi se preprečilo neizogibno odpovedovanje novo dodeljenih posojil in da se omogoči nadaljnjo dajanje posojil malim kmetom v tekočem letu, je nujno potrebno, da se gornje vprašanje čim prej razčisti.«

Tako torej pravijo banke in drugi denarni zavodi. Sodimo pa, da današnje razmere zahtevajo takšno zaščito. Vsaj začasno naj bi se taka zaščita uveljavila. Ker kljub neprestano se ponavljajočim razočaranjem še zmerom verjamemo v napredek, upamo, da se bo tudi v naši kmetijski državi začela kmetijska obnova z vso odločnostjo in po premišljenih načrtih. Ozrimo se po tistih državah, v katerih je kmetijstvo na lepi stopnji, pa se bomo marsičesa naučili. Ce bomo dali kmetijstvu zdravo osnovo, taki zasilni ukrepi kakor so kmečka razdolžitev, zagotovljenje majhnega dela posestva in podobno ne bodo več potrebeni. Toda v današnjih za kmata nezavидljivih razmerah je nujno potrebno, da se vsakemu kmetu zaščiti vsaj streha s kosom nujno mu potrebnega posestva.

Tujski promet zahteva najprej modernizacijo slovenskih cest

Pri nedavni razpravi o proračunu gradbenega ministrstva v narodni skupščini je govoril poslanec g. Albin Koman o naših cestah in javnih delih. Iz govora posnemamo:

Sredstva iz milijardnega posojila, ki je bilo leta 1935. določeno za izvrševanje javnih del, gredo h koncu. Vsa 422 milijonov se je porabila za gradnjo novih železniških prog. ostanek 576 milijonov dinarjev pa se je dal na razpolago ministrstvu javnih del za ob-

novo naše cestne mreže s sodobnim cestnim ščem.

Porazdelitev sredstev iz tega posojila na posamezne banovine je vzoren primer, kako se Slovenija zapošavlja v gospodarskem pogledu, zlasti pa pri velikih državnih delih, in kako skodljivo in nepravilno je gospodarjenje z raznimi skladji, v katerih se osredotočujejo določene javne dajatve, a iz njih se navadno v obrnjenem razmerju zoprime-

senini žrtvami dele prispevki posameznim pokrajinam.

Največje javno delo v okviru započete sodne obnove naše cestne mreže je izgradnja moderne ceste od Subotice preko Beograda do bolgarske meje.

Skor na našo državo pripadajoči del mednarodne zveze London - Indija.

Tujsko prometna vrednost te ceste brez dvoma niti od daleč ni tolika, da bi se za cesto izplačali toliki stroški. Mednarodni promet je, kakor je znano, usmerjen proti pokrajinu zanimivejšim krajem v Alpah in na Jadranskem morju. Za omenjeno cesto pa se je izdal doslej že samo iz sredstev enocilijardnega posojila 323 milijonov, skupaj z drugimi izdatki, kakor na primer za zemunski most in zvezo med Beogradom in Zemunom, pa celo 723 milijonov. Za dovršitev celotne ceste, na kateri je še treba zgraditi 300 km modernega cestišča, se stroški zvišujejo na ogromno vsoto 1050 milijonov dinarjev.

Ta draga cesta požira ogromna sredstva, ki bi mogla zadostovati za modernizacijo najpromtnnejših cest za prvo najnajnješo potrebo v vseh tistih krajih, kjer je tujski promet glavni dohodek in prvi pogoj gospodarskega blagostanja.

S tako smotrnostjo in kakimi načrti se izvršujejo

dela na naših cestah,

naj navedem kot primer, da se istočasno gradi cesta po dolini Ljuna v bivšem Sandžaku kot »elo lepo tujskoprometna cesta«, ki naj bi pritegnila avtomobiliste z vseh strani, ker »eli« zelo lepo pokrajino. Pri tem se je pa pozabilo, kako naj avtomobilisti sploh pridejo do te tako moderne ceste!

Nasi kraji, kjer je tujski promet od nekdaj važen sestavni del gospodarstva in se more zmanjšati preko njih razviti tujski promet tudi v drugih pokrajinah, ker gredo preko Slovenije vsi najvažnejši mednarodni cestni dohodi iz tujine, so žal le malo deležni pospeševanja tujskega prometa.

Od 178 milijonov je dobila naša banovina 23 in pol milijona dinarjev,

da bi manj od 6 odstotkov celotne ceste, »eli« se posojilo za javna dela porazdelilo po razmerju »javnih dejatev posameznih pokrajin, vendar Slovensija dobila najmanj 92 in pol milijeta dinarjev. Po tem na-

čunu smo torej oškodovani za skoro 60 milijonov dinarjev.

Se slabše pa je, če se pomisli, da se vrnjanje tega posojila, kolikor se iz njega vrše cestna dela, ne vrši iz rednega proračuna, temveč iz posebnega sklada za izvrševanje javnih del, v katerega se steka celotna troščina na cement in del troškarine na bencin. Iz troškarine na cement je določena v to svrhu letna kvota 27 milijonov. Ker dravska banovina plača na leto okoli 10 milijonov dinarjev te troškarine, v vsej državi pa se je nabere okoli 60 milijonov, moremo lahko izračunati, da bi za sedanja cestna dela v Sloveniji lahko plačali vse posojilo v času treh let, odnosno da bi v tekočem letu že izplačali vsa dela, ki so v teku, če bi se ta javna dela prepustila posameznim banovinam ali pa če bi se njihova sredstva porazdelila v istem razmerju, kakor so nabранa.

Toda tu se je spet pojavila

nesrečna ustanova »sklad«.

V sklad za javna dela plačuje slovensko gospodarstvo šesti del vseh skladovih dohodkov, med tem ko je iz tega sklada dobilo samo sedemnajsti del. Iz tega računa izhaja, da smo za naše ceste dobili 60 milijonov manj, kakor nam gre po naših dajatvah.

Raznaša se tudi vest o nameravanem

novem milijardnem posojilu za javna dela.

Koliko se naraša to na cestna dela, ni čisto jasno. Govori se pa, da bi se s tem opustila misel o cestnih skladih. Zamisel osrednjega cestnega sklada je naletela namreč tudi v drugih krajev države na preveč močan odpor in ni izključeno, da se hoče isti smoter dosegti tudi z novim posojilom, s katerega porazdelitvijo bi bile spet oškodovane naše krovisti. Zato že danes zahtevamo, da se sredstva bodočega posojila ne bodo porazdeljivala samo pravčno v razmerju z dajatvami, temveč se mora ob tej priložnosti popraviti tudi krivica, storjena dravscim banovinam pri prvem posojilu. Če je za porazdelitev denarja edločilen takški ključ, mora biti to samo ključ: razmerje obremenitve, ki zadeva našo banovino v skupnosti z ostalimi pokrajinami. Toda če zavzamemo stališče vzajemnosti in meddeljenih skupnih koristi, se mora

modernizacija cest v Sloveniji

razmotriti in stvarnega, vseživavnega stanja, to je, da se moderna poprava tega izvršuje v prvi vrsti pri nas, kjer sta motori-

zirani promet in mednarodni tujski promet najbolj razvita, najmočnejša in gospodarsko najvažnejša. Samo preko dobrih in urejenih cest v Sloveniji se morejo odpreti vrata tujskemu prometu tudi v ostale pokrajine naše lepe države. Zato morajo biti za kar najhitrejšo modernizacijo cest v dravski banovini tudi vse ostale pokrajine, zlasti pa naše Primorje.

Ao bi se vsota 578 milijonov delila po pravčnem ključu, bi morala dravska banovina prejeti za cestna dela 96 milijonov dinarjev in kot odškodnino iz prvega posojila še 50 milijonov, kar pomeni skupno 156 milijonov dinarjev.

Na podlagi porazdelitve posojila po važnosti tujskega prometa pa bi se morala doletiti vsaj polovica celotnega zneska, da se po izvršeni popravi najglavnnejših mednarodnih dohodov v Slovenijo more nadaljevati modernizacija cest v notranjosti.

Pred dvema letoma je naša država

razlastila zemljišče za razširjenje in uravnavo državne teste Ljubljana - Kranj.

V smislu zakona je država obvezana, da v teku meseca dni po prevzetju zemljišča izplača pogojeno vsoto. Toda danes sta minili že dve leti, odkar je država prevzela ona zemljišča, cesta je skorodograjena, toda za vse ta zemljišča država vse do danes ni izplačala niti pare! Kmetje zamaš moledujejo, da bi se jim izplačali zneski za odvzeto zemljo. Brez uspeha, prosjačijo li kmetje v davčni uradih, ki zahtevajo od njih davčne zaostanke, naj jim država odračuna znesek, ki ji gre za davke, od vsote, ki jim jo dolguje za pridana zemljišča. Gospoda ministra prosim, da ukaže podrejenim organom, da se takoj izplača odkupnina za razlaščena zemljišča.

Dotakniti se moram še nekega vprašanja, a to je

regulacija reke Save od Medvod do Litije

Ta regulacija je zelo nujna. Dokler pa se ni mogoče lotiti izvedbe celega načrta, naj se dobijo sredstva, da se izvede najnevarnejša mesta z obrambnimi nasipi in rampami.

Po Sloveniji gre glas: »Domovina« je za nas

Matija v roko. Bolniku so se udrle solze po uvelikih čehih:

»Bog ti...« se je hotel Matija zahvaliti Lojzu za njegovo dobro besedo, toda silen naval kašla mu je vzel besedo in pagnal vso kri v glavo, da je starec ves zaripel levil sapo. Ročno se je sklonil k njemu Devetak in bolnika dvignil, da se je vsesel. V tem se odprelo vrata in vstopila njuna otroka. Tudi Mimiko polijejo solze, ko vidi France tovega očeta v narodju svojega.

»Stopita bliže!« jima pomigne Matija z roko. »Veš, Lojz, nisem bil takšen zapravljivec in pitanec, takor so me sodili drugi. Smrt moje žene — sam si skušil isto — me je tako potrla, da sem res nekajkrat globje pogledal v kozares. Toda misli sem tudi na sina, da ne bo šel maravnost z mojega pogreba kar s trčbuhom za Kruhom. Nišem povravljaj hiše, ne žage, samo da sem pristedil nekaj za otroka. Tamle sezi, France, v omariču pokaze Matija sinu s kažalem proti stenski omariči.

Začuden odpre France omarič in kar ne ve, da se nčelu žene boste pred zahidno tre. Še singgi, kar je več spol, je predvedoval naneret več napirje, kar jih shrani ta omariča, posestvo mojega nevsevozolite, ženitna plovna toliko, in deliko leh nazaj. Denaria ni načel nobenega. Da bi bil čopnosti ustaljen resnec iz takinega sklepališča, ker niti nobenik ni zapustil postelje že ves mesec. Oče je opazil zpludenost na sinovem licu, pa se je nasmejal:

»Na zadnji steni porini gavzger sedajo deski!«

France seže z roko v omarič in res se po-

PAVEL HLIBAR: PLAZ USODE

Ljuna »stupa počasi navkreber, se obrša nazaj in maha s prosto levico Devetakovim v pozdrav. Vedno manjša in manjša postaja, dokler ne izgine kot drobna točka za gozdnim parobkom...«

XIX. POGLAVJE

Stari Gregorin vedno bolj zori, čeprav mu Mimika streže, kakor lastnemu očetu. Mladi pa pa živi v tako popoldni breči, da bi ne biilo mogoče najti nikjer na svetu reči, ki bi mogla še poglobiti njuno ljubezen.

Hudi napadi naduhe se pri Francetovem očetu Matiji čedalje bolj gostijo, tako da nekoga jutra oče zaželi gospoda. Obenem napisi svojo bodočo snaho Mimiko, naj stopi k četu, da se spravita in da bo imel potem čist račun pri Bogu in ljudeh. Malce osupne to poročile Devetaku, ki kar ni mogel vse dolga leta preboleli izgubljene pravde, ki sta jo imela z Gregorinom zaradi tistega nesrečnega lazu. Ko pa čuje, da gre njegovemu sovražniku zares za grinte, nevtegoma obleže suknjičin se napoti k bolniku. Kar nekam nerodno mu je, ko srečava ljudi. Cepraw ni nihče razen Mimike in Gregorinovih vedel, kam in po kaj gre, se mu vendar zdi, da ga gledejo začudeni pogledi: Glejte ga, Devetaku, kako se je unesel! Namesto da bi prišel k njemu Gregorin, ki mu je po krivici napriljal pravdo, pa speši k njemu užaljeni Devetak. Res ne more Gregorin danes izposteti, toda imel je dolga leta časa, da bi

ponudil Devetaku roko v spravo. Da, da, vsek se enkrat umese.

»Ehi! znamenje Devetak z roko. Tudi meni bi bilo nerodno, če bi zdela Gregorin, ne da bi se spravila. Kaj hočemo, smo pač vsi na tej poti: danes on, jutri morda že jaz!«

Strahotna naravna katastrofa kakor tudi vsa ta reč z Mimikom sta tako spremeniila Devetaka, da bi še celo sumeg sebe ne poznal več, če bi prišel vstrečevor s prejšnjim tako ponosnim Lojzem. Tudi na zunaj se je močno izgamenil. Se pred nekaj meseci je jell naravnost vzer krepkega in pokončnega petdesetletnika. Plaz usode pa mu je močno pobil senci in upognil glavo.

»Bog daj dober dan in boljšega zdravja, Matija!« je pozdravil Devetak, ko je stopil v njiko sobo, kjer je v kotu deliko hrgel bolnik.

»Bog daj dober dan, Lojz! je z muko odzinal Gregorin in iztegnil svojo ruko, tresko se roko Lojzu v pozdrav. »Odpustil mi, Lojz, da sem ti tedaj po nemarmen delal jezo in stroške. Toda saj veš, dokler je človek mlad in zdrav, se pač žene za vsak kamen, ki se mu zdi, da je njegov. Dovolj sem pestrpel in še trpim zaradi tega, kar sem ti storil. Pozabiva, kar je bilo nevšečnega med nami!«

»Ne govorji o tem Matija!« je sedel Devetak k bolniku na posteljo. »Zaradi mene ti naj Bog jega ne šteje v greh! in je segel

Uspešno cepljenje otrok proti davici

Davica je nevarna nalezljiva bolezen in kakor je znano, je v naši državi najbolj razširjena v dravski banovini. Ta bolezen zahteva vsako leto posebno med otroki več smrtnih žrtev, a pri ozdravljenih zapušča večkrat hude posledice.

Te bolezni se največkrat obranimo s tem, da zdravim otrokom vbrizgamo varnostno cepivo, ki jih potem varuje pred okužitvijo. V zadnjih letih so v Ameriki uvedli novo cepivo, ki ga nekaj let izdeluje tudi že Šola naravnega zdravja v Zagrebu pod imenom dialpan. To cepivo daje cepljenemu otroku odpornost proti glicicam davice. Njegova velika prednost je, da je potrebno samo eno cepljenje, a ne treh, kakor je bilo to pri dosedanjih cepivih. Nadalje podeli otroku odpornost proti okuženju za dobo več let, najmanj za štiri do pet let. Otroci, posebno mlajši, prenesejo cepljenje zelo dobro in so reakcije pri njih precej lahke. Nevarno pa cepljenje sploh ni.

Dosedani uspehi cepljenja z novim varnostnim cepivom so zelo ugodni. V Ameriki cepijo z njim do 80 odstotkov otrok. Na Maďarskem je bilo cepljenih preko enega milijona otrok z dobrim uspehom, in to po večini z dialpanom. Preteklo leto je Higieniski zavod v Ljubljani cepil skoro 20.000 otrok v srezih Ljubljani okolici, Krškem, Novem mestu in Kočevju. Kolikor moremo doslej ugotoviti, se je novo uvedeni dialpan tudi pri nas odlično obnesel.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je glede na veliko razširjenost davice v dravski banovini odredilo za letošnjo pomlad obvezno zaščitno cepljenje otrok od 2. do 15. leta starosti in to v srezih Kamniku, Kranju, Litiji, Radovljici in Škofji Loki.

Starši, ki hočejo svoje otroke obvarovati pred te nevarno nalezljivo boleznijo, jih bodo brez skrbi in odlašanja pripeljali k cepljenju. Bolni otroci bodo s potrdilom banovinskega zdravnika cepljenja oproščeni in šele po ozdravljenju cepljeni. Cepljenje bodo izvedli zdravniki brezplačno; le za cepivo, ki se nabavlja pri Šoli naravnega zdravja v Zagrebu, bodo plačali starši po 50 par za vsakega otroka. Za ubožne pa bo ta znesek plačala občina. Ostale stroške pa bosta nosila banska uprava in Higieniski zavod v Ljubljani, ki bo izvedel tudi vse cepljenje.

kaže za omarico odprtina, v katero je shranjeval ves Gregorinov rod denar in druge dragoceneosti od rodu do rodu. Stara kakor rod je bila navada, da je oče povedal sinu za to skrivališe šele pred svojo smrtjo.

»Vzemi denarnico in jo prinesi sem!« mu reče oče.

Pogledi vseh visijo na denarnici iz rdečega usnja, ki je videti precej rejena. S tresočimi se rokami jo odpre bolnik in potegne iz nje šop tisočakov.

»Sodom, da jih bo osemindvetdeset... Še dva bi bil rad priložil, pa mi slabi časi niso pustili. Tu jih imaš, France. Vem, da si pameten in boš znal ceniti moje žulje, ki se tega denarja držijo!«

Vsi trije stojijo brez besede poleg bolnika, tako jih je presenetilo vse to. Oče pa nadaljuje obrnjen proti Devetaku:

»Vem, tudi ti ne boš odpravil Mimike praznih rok iz hiše. Če bosta pametna, jima ne bo sile na svetu. To sem mislil...«

Zunaj se zdajci oglasti zvončkov glas, ki naznanja gospodov prihod. Mimika popravi brž vzglavje. Ko se umikajo posetniki proti vratom, jim še de Matija: »Nimam kaj posebnega na vesti, pa kmalu opravim z Bogom!«

In res je preteklo komaj dobre četrt ure, ko se odprejo vrata bolnikove sobe ter se vsujejo noter poleg domačih tudi sosedje. Pokleknejo sredi sobe, da prisostvujejo sestemu obredu zadnje popotnice. Župnik še izpregovori nekaj tolatalnih besed bolniku, potem pa oddeta s cerkovnikom. Za njima se porazgubijo tudi sosedje. Le France, Mimika, Devetak in njegova mati, ki je tudi prišla za sinom, še ostanejo. Mnogo bi še

Skrbite malo bolj za svoje zobe, odpravite nevarni zobni kamen!

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Pred 90 leti se je nehalo kmečko podložništvo

Letos poteče 90 let, odkar je naš kmet doživel gospodarsko prostost na svoji grudi. Kmet je bil tedaj privezan na grudo. Brez dovoljenja svojega zemljiškega gospoda se ni smel izseliti, drugam priženiti in tudi ne poskati si nevesto iz druge vasi. Svojim otrokom ni smel nuditi nikdar izobrazbe. To se pravi, da ni imel nikdar osebne svobode. Kdor je hotel postati prost, je pobegnil v mesto, kjer je po enoletnem bivanju dosegel osebno svobodo.

Pred tem se je godilo kmetu nekoliko boljše. V dobi križarskih vojn je marsikdo dosegel osebno svobodo, če se je udeležil počoda v Sveti deželi, na drugi strani pa je kmečki človek tudi gmotno bolje izhajal, ker gospodarstvo še ni bilo osnovano na denaru. Stanje se je znatno poslabšalo ob pričetku novega veka, zlasti z uvedbo denarnega gospodarstva, ko ni bilo graščakom nikoli dovolj desetin. Železni bič brezravnih valpotov mu je živil gal po skrivenjem hrbitu, ko je po graščinskih njivah tlačanil z družino in živino. O teh žalostnih časih nam prav zgovorno pričajo mnogi stari sodni zapisniki in pritožbe kmetov na deželnega kneza in celo na cesarja.

bilo potrebno, da se porazgovorijo, toda bolnik je bil po vsem tem, kar se je pravkar dogodilo, izmučen. Zato ga pustijo v miru ter se umaknejo v kot, kjer se šepetaje pomenkujejo. France sedi ob bolnikovem zglavju in mu briše potne srage, ki se mu svetijo na licu kakor močna rosa po jasni pomladni noći. Devetak pove materi, kako veliko dočete je na tihem pripravil Gregorin svojemu sinu.

»Kdo bi si mislil!« zmaguje mati z glavo. »Tako težkega zeta bi pa težavno dobil, Lojz.«

»Zares, tudi mene je presenetilo,« ji pridi sin. »Ni gledal na sebe Matija in tudi ni porajtal na jezike, ki so opletali po njem, da je zavozil svoje gospodarstvo. Pač vsak po svoje dela in gospodari.«

Mimika sedi za pečjo in ne čuje teh pogovorov. Nepremično strmi pred sebe. Njene misli se sučijo okoli domače hiše. Zdaj, ko France ni takšen siromak, kakršen se je zdel še pred eno uro samemu sebi, njej in zlasti njenemu očetu, bi se morda dalo le tako urediti, da bi prevzela onadva Devetakovo domačijo. Ne reče, da bi moral oče s svojimi petimi krizi že v kot. Ne, lepo skušaj bi gospodarili pod pametnim očetovim vodstvom. Toda zdajci se ji zagrebe v možgane misel, da je poleg ženinove siromuščine še nekaj drugega, nekaj pomembnejšega stalo med njo in domačijo: sramota, ki jo je nakopal s svojo, v očetovih očeh lahkomiselno ljubezni stoletja čistemu Devetakovemu imenu. »Težavno pojde, težavno,« se ji izvije vzdih iz prsi. Babica jo sočutno pogleda in zašpeče sinu:

»Kako dober otrok! Vidiš, hudo ji je pri-

V mučenju brezpravnih kmečkih ljudi so bili pravi mojstri nekateri mađarski plemiči na slovenskih in hrvatskih tleh. Posledice krutega mučenja in izsesavanja kmečkega ljudstva so bili krvavi kmečki upori, ki so več kakor dvesto let pretresali naše dežele. Pridružila se je še turška nadloga. Zaradi slabe organizacije se kmečki punti niso posrečili, zmagala je gospoda in kmetu se je godilo še slabše. Vrhu vsega mu je po izjavljenih puntih pil kri še puntarski detek.

Sele za časa Marije Terezije, ki je natančno določila število dni tlake na leto, in za časa njenega sina Jožefa II., ki je dal s posebno uredbo kmetu svobodo, so se začeli za kmeta boljši časi. Tudi francoska doba mu je prinesla nekaj olajšav. Medtem ko je našemu kmetu v francoski dobi (1. 1809. do 1813.) odpadla samo tlaka, desetina pa še ostala, je dalmatinski kmet dosegel popolno neodvisnost kmalu potem, ko so Francoski postali gospodarji Dalmacije.

SRBSKI KMET, ki se je bil ob koncu 17. in v začetku 18. stoletja naselil v Vojvodini, je bil na cesarjev ukaz oproščen tlake in desetine in zemlja je postala njegova last. V

srcu, ko vidi trpečega Matijo. S tresočo se roko pogledi babiča vnučinjo po glavi. Mimika se zdrne kakor iz globkih sanj.

»Povsem drugje so bile njene misli, kakor ste sodili, matil!« se skloni sin k materinemu ušesu. Ta samo prikima. Ne enemu, ne drugemu pa se niti ne sanja ne, kje so bile dekleteve misli.

Nov naval kašča požene bolnika kvišku. Duši ga in davi, toda ni več moči v njem, da bi se iznebil obilnega izpljunca, ki mu vedno bolj zaliva pljuča.

»Ne... gre...!« dahne komaj slišno bolnik. Sunkovito hropenje napoljuje sobo, potopljeno v popoldanski jesenski somrak. Polagoma postaja hropenje slabje in utihne zdaj pa zdaj za nekaj mučnih trenutkov, ob katerih dvigneta Devetaka glavi, kakor da je že stopila k postelji bela žena. Obupno se vlečejo minute. Zdajci pa bolnik globoko vdihne in utihne.

»Oče, oče!« vzklikne France, se skloni k očetu ter bridko zajoka. Mimika plane k njemu in še sama udari v jok. Stara Devetakovka je videla in prestala že mnogo sličnih trenutkov, pa se ji vendar tudi porosijo oči. Le Lojz stoji brez solz ob postelji in gleda z dolgim pogledom pokojnikovo mirno lice, s katerega slike zadovoljstvo, da je tako dobro opravil z ljudmi in Bogom. Vse je prišlo tako naglo, da ni nihče niti posmisli na to, da bi živil umirajočemu svečno. Zdajci pa se spomni Devetakovka, da so pozabili to po njenem mnenju neobhodno potrebno navado, pa potreplja vnučinjo po ramu:

»Ne jokaj, Mimika! Svečo bi bilo treba prižgati pa ne vem, kje jo kaj imate.« Mimika

Srbiji pa je Miloš Obrenović l. 1815. rešil kmetijsko vprašanje z določbo, naj pripada zemlji tistem, ki jo v resnici obdeluje, to je kmetu.

Tako je bilo kmečko vprašanje v Vojvodini, Miloševi Srbiji in Dalmaciji v glavnem rešeno že pred l. 1848. Pa je prišla pomlad narodov v burnih dneh marca leta 1848. Ponižani in razžaljeni so prišli iz vseh zakotij na dan, da zahtevajo to, kar jim gre po prirodnih človeških pravicah.

Avtstrijski narodi so zahtevali poleg narodne tudi gospodarsko svobodo in ustavo. Na Dunaju in po drugih mestih in večjih krajih je prišlo do revolucijskih izpadov.

Uvedba cerkvenih davščin

Vlada je predložila narodni skupščini večje število spremiščevalnih in dodatnih predlogov (amandmanov) k finančnemu zakonu, med njimi predlog o cerkvenih davščinah: Predlog vsebuje med drugim:

»Rimskokatoliška duhovna oblastva v Škofijah in župnjah imajo pravico razpisati doklado na neposredni davek, ki ga plačajo davčni zavezanci rimsko-katoliške vere. Župnije smejo v lastnem območju razpisati doklado do 10 odstotkov na neposredni državni davek brez dopolnilnega davka in davčnega dodatka, če ne morejo poravnati

Politični pregled

S pravo filmsko hitrostjo se je ob koncu preteklega tedna dovršil

konec Avstrije.

Na Hitlerjevo zahtevo je moral avstrijski državni kancelar dr. Schuschnigg v petek odpovedati plebiscit, ki naj bi odločil o usodi Avstrije, nato je moral še sam odstopiti. Novo vlado je v naglici sestavil dotedanji notranji minister dr. Arthur Seyss-Inquart iz samih hitlerjevcov. Ze v petek ponoči je bilo ob mejah nemško vojaštvu, 100.000 mož, ki je vkorakalo v soboto v Avstrijo in bilo povsod sprejeto z velikim navdušenjem. Tudi sam nemški kancelar je prišel v Avstrijo in imel v Linzu svoj prvi govor na avstrijskih

ji ni vedela dati prvega odgovora. Glasne besede so pa predramile Franceta, da je vstal in prinesel iz kamre lepo poslikano srečo, ki jo je bila kupila še njegova rajna mati pri Sv. Križu na Belih vodah.

»Takole pojdemo drug za drugim!« pravi Devetak, da prekine mučno tišino, ki je bila še večja, ko je stopil Devetak na klop pri peči in ustavil tiktakanje stenske ure. V tem se je vrnila Petrinka, ki si je dala zunaj v kuhinji in pri živini opravka. Nič ni vedela, da je bolnik že zdelal, zato obstoje sredi sobe in sklene roke:

»Tak jih je že vzelo...! Bog jim daj večni mir!«

»In srečno večnosti!« pristavi Devetak. Lojz pristopi k pokojniku, vzame iz žepa dve srebrni dvajsetici in mu jih položi na oči.

Z mrakom so prišle sosedje, da umijejo in preoblečejo mrlja. Tedaj sta se Devetaka poslovila in z njima tudi Petrinka. Mimika je pa ostala pri Gregorinovih, da postreže kropilcem, dokler ne pride mlajša pokojnikova sestra, ki se je priženila dol v Nisko pri Rečici.

»Ko sta stopala Devetaka s Petrinko proti Petrinkinem domu, kar ni dal Petrinki Jezik miru, da ne bi bila napeljala pogovor na Francetovo dediščino.

»Danes bi si pa marsikatero gruntarsko dekle obliznilo vseh deset prstov za tako bogatim ženinom. Taki tisočaki ne ležijo kar tako po smetišču. Pa še žaga in hosta. Stari jo je sicer precej izsekal, toda svet le ostane in mlada rast na njem.«

»France bo že na onem svetu, ko bo spet uveljavila v Grezorinovi hosti.« ti oponeš

Pozneje je avstrijski konstituirajoči državni zbor v Kroměřížu (Mošavska) deloval v duhu ljudskih zahtev. Tako je bil med drugim sprejet tudi predlog mladega pravnika, kmečkega sina iz Slezije, o ukinjenju kmetijskega podložništva. Po ponovni zmagi cesarskega absolutizma (l. 1851.) je med redkimi sklepi prejšnjega državnega zbora obvezljiv zakon o ukinjenju kmečkega podložništva. Izvedena je bila tako zvana kmečka odveza, ki so jo oškodovanemu plemstvu plačali delno država, delno deželni zbori, delno pa kmetje sami.

Tako je naš kmet postal gospodarsko svoboden, med tem ko so mu naslednja desetletja prinesla tudi politične pravice.

sedniku vlade obrazložil stanje slovenskega zadružništva po izvršeni akciji banovine za Zadružno zvezo ter je poudaril potrebo, da se enako upošteva tudi zadružništvo, ki ni včlanjeno v Zadružni zvezzi. Izvajanja poslance Mohoriča sta dopolnila s podrobnejšimi podatki senatorja Pucelj in dr. Marušič. Predsednik vlade je v svojem odgovoru poudaril, da bo zadevo skrbno proučil. Vlada da se bo ravnala po načelu, da gospodarstvo ne pozna razvoja po politični pripadnosti. Vlada je najprej pomagala kmetu, zdaj je na vrsti zadružništvo in kot trete pride na vrsto bančništvo.

V pondeljek in torek je narodna skupščina obravnavala še finančni zakon in amandmane in jih sprejela. Nato pa je bil

celotni proračun v narodni skupščini končno sprejet.

Izmed prisotnih 288 narodnih poslancev je glasovalo za proračun 196, proti njemu pa 92. Zdaj pride proračun še pred senat. Zasedanje narodne skupščine se bo še nekaj dni nadaljevalo. V sredo je začela razpravljanje o načrtu zakona za gradnjo in razširjenje zdravstvenih ustanov.

Spričo avstrijskih dogodkov se je francoška vladna kriza hitro zaključila in je

Blum sestavil prav za prav začasno vlado,

v kateri so zastopane skupine desnice in vse stranke ljudske fronte razen komunistov. Kakor se zatrjuje se bo pozneje poskušala sestaviti vlada narodne slike, kakršno si v Franciji spričo zadnjih resnih dogodkov zelo želi.

Iz Španije poročajo o znatenih uspehih frankovcev, ki so pred dnevi začeli na aragonskem bojišču ofenzivo.

Republikanske čete se že več dni umikajo. Ofenziva se vrši na 30 km dolgi fronti in so morali republikanci izprazniti vrsto mest in vasi. Od začetka ofenzive so frankovci napredovali za okoli 80 km, kar je največje napredovanje v španski državljanski vojni. Smoter frankovske ofenzive je prodor do morja in ločitev Katalonije od ostale Španije. Če se jim bo to posrečilo, še ni čisto jasno, ker se republikanske čete umikajo v polnem redu, kolikor se da razbrati iz različnih poročil.

Na Kitajskem pa se Japonci ne morejo povzeti s posebnimi uspehi.

tih. Sprejem Hitlerja v Linzu je bil eno samo veliko zmagovalje. Na poti iz Linza proti Dunaju, kamor se je peljal z avtom, so mu po vseh krajih pribrali veličastne sprejeme, ki so se zaključili na Dunaju z viharnimi počastitvami. Z Dunaja je odvotoval Hitler nazaj v München. Ze v nedeljo zvečer je bila razglašena priključitev Avstrije k Nemčiji. Razume se, da je moral predsednik avstrijske republike odstopiti. Podrobneje objavljamo avstrijske dogodke v posebnem članku.

Pretekli teden so se zglasili Slovenski napredni poslanci pri predsedniku vlade dr. Stojadinoviču

Poslancem so se prikrzili še senatorji dr. Kramer, Pucelj in dr. Marušič. Predsednik vlade jih je sprejel v prisotnosti ministra Novakoviča in predsednika narodne skupščine Čiriča. Poslanec Mohorič je pred-

Devetak.

Kakor se je sprijaznil s Francetom in zdaj spravil tudi z njegovim očetom, mu vendar še vedno gloje globoko v arcu tih odpor proti vsemu, kar ima kaj opraviti z Gregorini. Zato tudi še brž pristavi:

»Lepo je sicer, da je stari tako skrbno spravil sinu skupaj zares čedno doto, vendar sodim, da bi bil rajši privočil že prej Francetu kakšen denar, da bi se mu ne bilo treba plaziti po prepovedanih potih za divjačo. Vse te sramote bi ne bilo nad našo glavo!«

»Pusti no, Lojz, pusti!« pripomni mati. »Že spet sodiš drugim drugače kakor sebi.«

»Kako in kaj sodim-drugače?« se zavzame Devetak in pogleda začuden mater.

»No, tako da pregovarja Francetu vsakega zajca ali srno, ki ju je menda tu in tam zalezel v sošeskom gozdu ali morda v škofovskem lesu. Mar nisi tudi ti kakor tvoj oče in tvoji dedi že stisnil puško pod pelerino in podrl nekajkrat srno ali celo srnjača?«

»Ne tajim, matil!« prizna naravnost sin. »Se preden je bil lov škofovska last, je vsak pobijal zase divjačino. Tudi z novimi, usiljenimi postavami se ni nič spremenilo: Divjačina ni ne krava in ne vol, za katerega veš, čigav je in kdo ga je vzredil. Divjad je enkrat tukaj, enkrat tam in nima pravega lastnika kakor ne solac v Savinji, ki pride, ko se dresti o svetem Jožefu iz daljih vod sem gor čez Jezove in kašte. Nikoli pa nisem zalezoval divjačine, da bi iskal pri tem denarja ali celo zaslужka.«

»Lahko je bilo tebi, Lojz!« ga zavrne mati. »Nič ti ni manjkalo doma in še si lahko fvenkljal z srebrnimi goldinarji v žepu...«

»Mar nisem zato delal od zore do mraka in odlegel za dva hlapca!« ji vpade sin v besedo.

»Nihče ti tega ne prerekal!« nadaljuje mirno mati. »Le za onega mislim, ki mu ni dal oče za vse njegovo delo drugega kakor streho nad glavo in žlico pri mizi. Sam France je pravil, da si je moral, odkar je odložil šolski cekar, sam kupovati obliko, da ga ni bilo sram ob nedeljah pred cerkvijo pred vrstniki.«

»Ne tajim, da se je Francetu doma slabo godilo, toda to ga še ne opravičuje,« predelal je pogovor Devetaka. Sredi ceste se ustavi in dvigne roko. Obe ženski se okreneta in napeto čakata, kaj bo povedal.

»Ne gre tu za to, ali je podiral divjačino iz potrebe ali ne: sramota je, da je od tega živel. Noben pošten človek se ne preživilja s tatvino,« spregovori Devetak s poudarkom.

»Glej ga no, glej!« se zavzame mati. »Mar za tebe ni bila tatvina!«

»Tat vendar še ni tisti, ki je ukradel enkrat ali dvakrat, temveč tisti, ki se stalno vdaja temu poslu in še celo živi od njega,« se krčevito brani sin.

»Tak nehajta že vendar!« se vplete v pogovor Petrinko, ki je doslej samo poslušala. »Se topel je mrlja, pa mu že sponašata njebove napake. Lahko je drugega učiti, kako naj bi ravnal. Ko pa poskusil pri sebi, vidiš, kako težavno se izvede. Jaz bi pa mislila, Lojz, da boš pač moral pozabiti vse, kar je bilo, in lepo sprejeti mlada dva v hišo. Kaj pa naj počneta dol na žagi? Mar ni sramota za nas vse, da je tvoja hči bolj za žagarskega hlapca kakor za gospodinjo pri hiši.«

(Dalje prihodnjih)

V pokrajini Sansiju je prešla kitajska vojska v uspešno protiofenzivo in izvojevala veliko zmago. Pregnala je Japonce skoro iz vse pokrajine. Kitajci skušajo, zdaj izrabiti zmago in naglo prodirajo vzdolž železniške proge Hankov-Peking. Japonci se zdaj osredotočujejo okrog mesta Shinhisanga.

Gospodarstvo

Zadovoljiv uspeh ljutomerske vinske razstave

Ljutomer, marca.

Deseti vinski sejem z vinsko razstavo, ki ga je priredila ljutomerska podružnica Vinarskega društva, je lepo uspel. Razstavljen je bilo 138 vzorcev vina, ki so obiskovalcem zelo učajali. Na tej prireditvi se je tudi videlo in slišalo mnogo poučnega in koristnega. Razstavljalci so z materialnim uspehom zadovoljni, saj so prodali okoli 700 hl vina, po večini domaćim kupcem. Zadovoljni pa bodo tudi kupci, ki so se pravočasno oskrbeli z odličnim vinom. Cene so se gibale mešanim vinom med 5 in 6 Din, sortnim pa med 6 in 8 Din za liter.

Tedenski tržni pregled

GOVED IN SVINJE. V Novem mestu so se trgovali za kg žive teže: voli po 5, krave

klavne pa po 3.50 do 4 din. Pujski so se precej podražili. Cena prihutnikom je bila 6-7 din za kg žive teže. Na sejmu v Celju pa so se prodajali za kg žive teže: voli I. po 5.50 do 6, II. po 5 do 5.50, III. po 4.50 do 5, telice I. po 5.50 do 6, II. po 5.50, III. po 4 do 5, krave I. po 4 do 5, II. po 3.50 do 4, III. po 2.50 do 3.50, teleta I. po 5.50 do 6.50, II. po 5 do 5.50, prašiči Šapeharji po 9, pršutarji po 7 do 8 din. Goveje meso I. prednji del 11, zadnji del 12, II. prednji del 10, zadnji del 12, III. 10, svinjina 14 do 16, slanina 15 do 16, svinska mast 16 do 17 din za kg.

KRMA. Na sejmu v Celju so prodajali seno po 50, slamo pa po 35 Din 100 kg. V Konjicah je bilo seno po 40 Din.

JABOLKA. V Konjicah so se trgovala jabolka I. po 400, II. po 200, a v Celju I. po 300, II. po 250 Din za 100 kg.

KROMPIR. V Konjicah se je trgoval po 100, a v Celju po 90 Din za 100 kg Krompir, ki ga bo letos še primanjkovalo, ima sploh zelo različno ceno.

SIROVE KOZE. V Celju so bile za kg sirove kože: goveje po 8 do 12, teleče po 12 do 14, svinske po 6 do 8 Din.

MED. V Celju se je trgoval čisti med po 20 do 22 Din kg.

KOŽUHOVINA. Za prvi letični sejem s kožuhovino divjačine na prostoru Ljubljanskega velesejma ni posebno uspel. Pa tudi drugi je bil slab. Nekaj lepih lisic je bilo prodanih po 120 do 140 Din. Nekoliko bolj živahno je bilo pri dražbi kun. Cena lepim kunam zlaticam se je sukala med 800 do 850 Din. Kune belice so plačevali po 400 Din. Največ je bilo prodanih dehorjev za ceno 70

do 80 Din. Jazbeci so dosegli 70 Din, divje mačke pa 50 Din. Veverice so plačevali po 6 Din, med tem ko za kože divljih zajcev ni bilo zanimanja.

Vrednost denarja

Na naših borzah smo dobili 15. t. m. v devizah (s prijetno premijo):

1 holandski goldinar za 24.06 do 24.21 Din;

1 nemško marko za 17.39 do 17.52 Din;

1 angleški funt za 215.53 do 217.58 Din;

1 ameriški dolar za 43.01 do 43.37 Din;

100 francoskih frankov za 131.27 do 132.71 Din;

100 češkoslovaških kron za 151.09 do 152.19 Din;

100 italijanskih lir za 226.94 do 230.02 Din.

Vojna škoda se je trgovala v Beogradu po 464 do 464.50 Din. Avstrijski šilingi so bili v ljubljanskem zasebnem kliringu po 8.25, nemški klirinški čeki pa po 14.35 Din.

Sejmi

20. marca: Bogojina, Dravograd, Ig, Kočevje, Kranjska gora, Sv. Trojica v Slovenskih goricah;

21. marca: Rogatec, Sv. Ožbolt (celjski srez), Šmarjeta pri Laškem, Velika Pirešica (Pernovo), Mirna Peč;

22. marca: Grahovo pri Cerknici, Metlika;

23. marca: Smartno ob Paki, Vitanje, Ziriš;

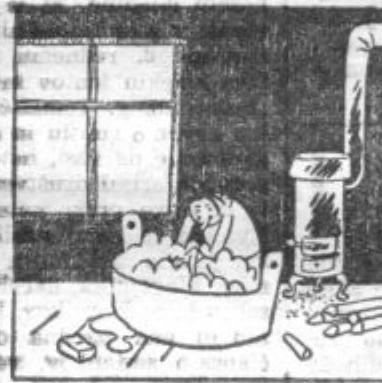
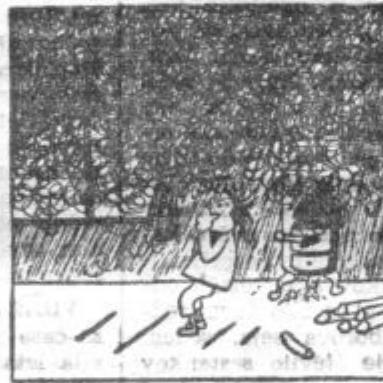
24. marca: Veliko Mraševo;

25. marca: Sv. Lenart pri Slovenskih goricah;

26. marca: Dobova pri Brežicah, Lukovica, Rakičan, Teharje, Celje;

27. marca: Lendava;

28. marca: Nadlesk pri Ložu, Litija;

Frank Frost:

Neznanka s tančico

Kriminalni roman.

»Deset minut. Ko se je vrnila, je rekla naj jo popeljem v mestno četrt Kingston in naj obstanem na južnem koncu Putneyjskega mosta, čet' da jo bo tam najbrž nekdo čakal, ki se bo potem peljal z njo. No, in res se je tako zgodilo. A čuden priatelj je bil to za tako odlično damo. Oblečen je bil kakor delavec in v ne posebno čisto obleko. Rekla mu ni ničesar, samo nagnila se, je iz vozila in mu pomignila. Mož je skočil noter in peljali smo se naprej. Obstali smo pred nekim krojaškim salonom v Kingstonu in tisti delavec je stopil vanj.«

»Čigay krojaški salon?«

»Na to nisem pazil, toda vem, kje je, in ga lahko najdem.«

»Dobro. Pripovedujte dalje.«

»No, čez nekaj časa se je delavec spet vrnil in nekaj rkel dami. Dama je nato izstopila in mi plačala vožnjo. Možak je šel zatem nazaj h krojaču, a dama je odkorakala po cesti naprej.«

»Ali ju niste potem več videli?« je vprašal Foyle.

»Pač, gospod!« se je oglasil nepričakovani odgovor. »Peljal sem se proč, nato sem še malo južinal in ko sem se vozil mimo Kingstonske železniške postaje, sem videl damo poleg velikega avtomobila. Govorila je s šoferjem. Najprej sem mislil, da je šofer tisti delavec, a potem sem opazil, da le ni bil. Držal se je mnogo bolj pokoncu in boje oblečen je bil.«

»Ah! Ali nam ga lahko opišete? Veste mora da številko avta?«

Mož se je popraskal za ušesi. »No, tako navaden človek je bil. Nisem si ga dobro ogledal. Avto je bil A 1245 — veliko, rjavovo vozilo in odprtvo.«

»Dobrot!« je menil Foyle. »To za enkrat zadostuje. Stopite na dvorišče in počakajte s svojim avtom, dokler ne dobimo koga, ki se bo peljal z vami v Kingston. Toda pogovora z nami ne smete nikomur omeniti.«

Ko so se zaprla za šoferjem vrata, sta se srečala pogleda obeh uradnikov. »Vi sami se boste morali peljati v Kingston, je rekel Foyle. »To je sveža sled. Vi imate številke bankovcev, ki si jih je zapisal Maxwell v banki. Ugotovite, ali je katere izmed teh bankovcev prejel krojač. Po mojem naziranju je lady Helena iz glavne pošte telefonirala kakšni avtomobilski tvrdki, naj posilje iz Londona avto v Kingston. On si je kupil v krojaškem salonu drugo obleko in tista je avtomobilskega izvoščka iz previdnosti odpustila. Res sreča je, da je mož opazil avto, toda ni zanesljivo, da je od njega ravedena številka prava, saj ni imel vzroka, da bi si jo natančno zapomnil. Vsekako pa jo bom javil predmestnim policijskim uradom in jim naročil, naj pazijo. Med tem naj kdo obišče velike avtomobilске tvrdke in natančno ugotovi številko. Iz Kingstona mi potem telefonirajte, da vam bom povedal, kako je zadevo.«

Green je že držal kljuko, ko se je obrnil in vprašal: »Bog ve, ali se je peljala z njim.«

»Najbrž ne, ker bi bilo to prenevorno. Sicer pa bomo to izvedeli. Taylorju sem naročil, naj takoj telefonira, kakor hitro se lady Helena vrne domov.«

Foyle je pozvonil in vprašal vstopivšega uslužbenca.

»Da, gospod načelnik,« je odvrnil uslužbenec. »Pred pol ure je javil, da se je lady Helena Mereditova vrnila domov.«

»No, pojrite zdaj, Green. Rad bi šel z vami, toda ne morem zapustiti Londona. Bog ve, kako boste opravili. Mnogo srečel!«

Ko je Green šel, je Foyle še razno naročil, nato pa stopil v sobo policijskega direktorja. Sir Hilary Thornton mu je ponudil cigaro in rekel: »Veseli me da ste prišli k meni. Pravkar sem mislil na ta primer. Kako je?«

»Nekaj več upanja že imamo,« je odvrnil Foyle. Nato je sedel, nekajkrat puhal v zrak tobakov dim in začel pripovedovati.

Sir Hilary je stopal z rokami v žepih po sobi gor in dol ter pazljivo poslušal.

»Čas je, da bi zadela že prišla z mrtve točke,« je pripomnil, ko je Foyle končal pripovedovanje. »Že dvakrat sem oreložil mrliskoogledno obravnavo, a ko se bo vrnila, ne bomo več mogli skrivati mrtvevega pravega imena.«

»Še osem dni imamo časa,« je dejal Foyle. »Tokrat se je Grellu komaj posrečilo ubegati. Še zmerom mislim, da ga bomo prijeli. Green je trdrovrat, samo da ima sled.«

Policinski direktor je vstal. »Vi drugače niste tako v svesti si zmage, Foyle. Ali še zmerom verjamete v Grellovo krivdo. Nikar

Drobne vesti

= Dodatni izpit zidarskih mojstrov za betonska dela. V smislu pravilnika o obsegu in razmejitvi gradbenih obrti, ki je bil uveljavljen 21. marca lani, morajo zidarski mojstri, ki so pred tem dnem opravili izpit za zidarske mojstre, opraviti še poseben izpit iz betonskih del, da dobe pravico za izvrševanje betonskih del. K izpitu se morajo prijaviti tudi oni zidarski mojstri, ki jim je bila izdana koncesija po zakonu iz leta 1893., toda le v primeru, če hočejo ta dela izvrševati izven Slovenije in Dalmacije. Oni zidarski mojstri, ki žele delati ta izpit, se morajo k izpitu prijaviti na Zbornico za trgovino obrt in industrijo v Ljubljani najkasneje do 21. t. m. Prijava je priložiti izpričevalo o opravljenem izpitu za zidarskega mojstra, kolek za 20 din in kolek za 10 din, za izpitno takso pa je zbornici poslati znesek 450 din. Izpiti bodo ob koncu aprila ali v začetku maja, o čemer bodo kandidati še posebej obveščeni. Izpitna snov pismenega in ustnega dela izpita bodo predmeti, označeni v uredbi o opravljanju izpitov za zidarske, tesarske, kamnoseške in vodnjakarske mojstre, člen 17., odstavek 1. (točke 1., 2., 3. in 4.), in odstavek 2. (točke 1. in 2.) v zvezi z betonskimi deli.

= Veliko domače posojilo za državo. Po predlogu novega finančnega zakona se podblašča ministrski svet, da sme zaradi izvajanja programa velikih javnih del, melioracije in kolonizacije, za postavitev javnih zgradb in za potrebe državne obrambe skleniti na domačem trgu dolgoročno posojilo do zneska štirih milijard dinarjev s šestodstotnimi obrestmi.

= Carine prost uvoz žvepla in žveplenega cveta. Z odlokom finančnega ministra je dovoljen za dobo šestih mesecev počenši s 4. t. m. zopet prost uvoz žvepla in žveplenega cveta.

DOPIS

IVANJKOVCI. Gasilska četa si je omislila motorno brizgalno in bo postavila tudi stolp za sušenje cevi. Blagoslovitev bo na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija. — Ugodno vreme je omogočilo, da smo po vinogradih že opravili rez in druga dela. Zaradi slabih vinskih letin v preteklih dveh jesenih ni-

ne napravite kakšne napake! To bi bilo hudo, saj je Grell mož odličnega položaja.

»Jaz za enkrat ne mislim ničesar drugega kakor to, da Grell ve, kdo je morilec,« je Foyle odvrnil dvoumno. »S Pinkertonovo pomočjo sem natančno poučen o Grellovem prejšnjem življenju. Mož je marsikaj doživel, preden je postal milijonar. Eno pa govoril le dobro zanj: čeprav je na vseh koncih sveta imel opravka z lopovi, se vendar ni nikoli zapletel v umazanosti. Jutri ali pojutrišnjem bom imel v rokah tudi življenje-pisa Abramoviča in Condita, kar nam bo predno precej pomagalo.«

»Že vidim, da nočete čisto odkrito govoriti,« je pripomnil sir Hilary. »Kaj pa mislite o sežganem pismu?«

»To bi bilo važno dokazilo, če ne bi bilo sežgano. Neprestano tuhtam, katere besede manjkajo. Nisem si še na jasnem, ali sem jih pogodil.«

»Potem vas pa nočem dalje časa zadrževati, Foyle,« je rekel policijski direktor.

Ko se je Foyle vrnil v svojo delovno sobo, je odklenil med oknoma stoječo omaro z listinami in vzel z nje pivnik, ki ga je bil izmaknil s Helenine pisalne mize. O tem ni bil še ničesar povedal direktorju. Zdaj je opazoval pivni list in ga postavil pred ogledalo, ki je prav razločno pokazalo besedo „Burghley“.

»To bo že zadostovalo,« je zamrmral pred se in spet shranil papir.

Nato je poiskal akte o umoru v Grellovih hiši in jih je vse natančno pregledal. Videl je, da je v zadevi še mnogo nejasnosti in da bo treba še mnogo potrežljivosti, preden bo slika popolna.

mamo več mnoga vina v zalogi. Vendar je tudi pri teh skromnih zalogah nastopil zastoj v trgovovanju, odkar se izvaja novi pravilnik o banovinski troškarini. Vino letnika 1937 je izredno dobro in prijetnega okusa.

MALA NEDELJA. Sokolska četa priredi v nedeljo 27. t. m. ob pol 16. v svojem domu materinsko proslavo s krasno mladinsko igro »Desetnikom in sirotico«. To prireditve bomo obiskali od blizu in daleč v obilnem številu.

MARTINOVSKI VRH PRI STRIGOVI. Nedavno sta proslavila zlato poroko tesarski mojster g. Ivan Ambroš, rojen 1. 1862, in njegova žena Alojzija, rojena Levačičeva 1. 1857. Se mnogo let!

NOVA SELA PRI KOČEVJU. Sokolska četa je imela nedavno glavno letno skupščino, ki jo je vodil starešina brat Stampfeli Matija. V svojem govoru se je starešina najprej spomnil blagopokojnega borca za svobodo slovenskih narodov prvega predsednika češkoslovaške republike dr. Masaryka, čigar spomin so navzočni počastili stope in zaklicali »Slava«. Potem se je spomnil tudi umrlEGA brata Marinča Adolfa iz Ajblja kot zelo veste nega člana naše edinice in na kratko orisal delovanje v četi, pri čemer je omenil petletnico društvenega obstoja, ki se je proslavila z javnim nastopom in razvitjem praporja. Po prečitani sokolski poslanici so podali četni funkcionarji poročila, ki so bila z odobravljeno sprejeta. Pri volitvah je bila ponovno izvoljena skoraj vsa prejemanja uprava s starešino bratom Stampflijem Matijo, posestnikiom iz Banje Loke.

SV. BOLFENK PRI SREDIŠČU. Preteklo nedeljo popoldne je oživel naš griček ob posetu mladine, ki se je iz okoliških vasi zbrala v gostoljubni hiši g. Zadravca, da prisostvuje 8. rednemu občnemu zboru Društva kmekih fantov in deklet. Zbor je vodil predsednik g. Tomažič, ki je v uvodu imel lep govor o smislu in smotrih mladinske organizacije na vasi, nato pa v predsedniškem poročilu orisal društveno delo preteklega leta in ovire, preko katerih je moralno iti društvo, da je izvedlo toliko obširen načrt, kakor je bilo razvidno iz podrobnih poročil tajnika, blagajnika, načelnikov posameznih odsekov in nadzornikov. Lani je bilo devet rednih in ena izredna odborova seja, sedem članskih sestankov, večje število sestankov posameznih odsekov: ženskega, dramskega, gospodarskega, smučarskega in kolesarske-

ga, štiri javna predavanja, Gabčeva prosлавa, dve gledališki predstavi z enim gostovanjem, trije izleti, kmečki tabor s sprevodom in srečolovom, tekma koscev, kolesarska dirka, sadna razstava in družabni večer. Jurij Cestnik je po iskrenem tovariškem pozdravu in čestitkah društva na lepih uspehih pozival na nadaljnjo vztrajnost. Novi odbor se stavljajo: Jožko Tomažič, predsednik; Albin Zabavnik, podpredsednik; Mica Zorjanova, podpredsednica in načelnica ženskega odseka; Ivan Stampar, tajnik; Jože Mlinarič, tajnikov namestnik; Matija Čurin, blagajnik; načelniki odsekov: Branko Zabavnik dramskega, Zdravko Zabavnik kolesarskega, Peter Puklavec smučarskega; odbornice: Mica Zabavnikova, Frančiška Stamparjeva, Ivana Čurinova in Vida Zadravčeva; namestniki Karel Dečko, Lojzika Lukmanova, Mimika Mavričeva in Anton Čurin; nadzornika Franjo Puklavec in Franc Snajdar. Sledila je izvolitev delegatov za občni zbor zvezne in pododbora ter se je določila članarina 5 Din letno za redne in podporne člane. Z živim zanimanjem vseh prisotnih se je sestavil obširen in pester delovni načrt za delo v bodoči sezoni. Po iskrenem prijateljskem kramljanju se je mladina razhajala vedrih obrazov, s katerih sta se brala zadovoljnost nad storjenim delom in odločna vztrajnost. Podružnica sadjarskega in vrtnarskega društva priredi v nedeljo 13. t. m. popoldne v šoli predavanje o sadjarstvu in sadjarjevih opravilih pomicadi. Predaval bo Jakob Žnidarič. Vabljeni vsi sadjarji! Sledilo bo potem ob pol 3. uri istotam predavanje o zemljiski knjigi. Predaval bo g. dr. Milan Stjanec iz Ormoža. Pridite vsi!

ST. JANŽ NA VINSKI GORI (Smrtna koša). Dne 10. t. m. smo pokopali 82 let starega preužitkarja Franca Petka, po domače Šmojakovega očeta. Rajnki je 1. 1935. slavil zlato poroko z ženo Vincencijo, ki je pa že dobro leto pozneje umrla. Pokojnik je bil do zadnjega pri polni zavesti in je previden s sv. zakramenti zaradi starosti mirno zaspal za večno. Vsem, ki so rajnega spremili na zadnji poti, se najlepše zahvaljujejo sinovi, hčer, snaha in ostali sorodniki. Naj blagemu očetu in mami sveti večna luč!

VIDEM PRI KRŠKEM. Gasilska četa si je za časa načelovanja g. Novaka Ivana postavila leta 1888. lasten dom. Težavnina je bila pot do uspeha, ker četa ni razpolagala z denarnimi sredstvi. Treba je bilo mnogo po-

ne napravite kakšne napake! To bi bilo hudo, saj je Grell mož odličnega položaja.

»Jaz za enkrat ne mislim ničesar drugega kakor to, da Grell ve, kdo je morilec,« je Foyle odvrnil dvoumno. »S Pinkertonovo pomočjo sem natančno poučen o Grellovem prejšnjem življenju. Mož je marsikaj doživel, preden je postal milijonar. Eno pa govoril le dobro zanj: čeprav je na vseh koncih sveta imel opravka z lopovi, se vendar ni nikoli zapletel v umazanosti. Jutri ali pojutrišnjem bom imel v rokah tudi življenje-pisa Abramoviča in Condita, kar nam bo predno precej pomagalo.«

»Že vidim, da nočete čisto odkrito govoriti,« je pripomnil sir Hilary. »Kaj pa mislite o sežganem pismu?«

»To bi bilo važno dokazilo, če ne bi bilo sežgano. Neprestano tuhtam, katere besede manjkajo. Nisem si še na jasnem, ali sem jih pogodil.«

»Potem vas pa nočem dalje časa zadrževati, Foyle,« je rekel policijski direktor.

Ko se je Foyle vrnil v svojo delovno sobo, je odklenil med oknoma stoječo omaro z listinami in vzel z nje pivnik, ki ga je bil izmaknil s Helenine pisalne mize. O tem ni bil še ničesar povedal direktorju. Zdaj je opazoval pivni list in ga postavil pred ogledalo, ki je prav razločno pokazalo besedo „Burghley“.

»To bo že zadostovalo,« je zamrmral pred se in spet shranil papir.

Nato je poiskal akte o umoru v Grellovih hiši in jih je vse natančno pregledal. Videl je, da je v zadevi še mnogo nejasnosti in da bo treba še mnogo potrežljivosti, preden bo slika popolna.

Na vrata je potrkal, vstopil je uradnik in javil gospoda Freda Trevelyan.

»Fred Trevelyan? Kdo pa je to?« je vprašal Foyle razmišljeno.

»Tako se je najavil,« je odvrnil uradnik. »Jaz bi ga imenoval Freda Holandca.«

»A tako! Naj vstopi.«

Fred, Holandec, je bil videti zelo eleganten, ki je dostojanstveno prikorakal v sobo s svetlim cilindrom pod pazduhu. Foyleove oči so bile polne dovtipnosti.

»Kaj bo novega, Fred?« je vprašal Foyle. »Sedite. Ali imate v načrtu kak pohod?«

Fred je napravil obraz užaljene nedolžnosti. »O ne, gospod Foyle,« je rekel zelo resno. »Rad bi vam samo nekaj povedal.«

»To je zelo lepo od vas! Kaj pa se je zgodilo?«

Zepni tat Fred se je sklonil in zašepetal: »Danes sem videl Goldenburga!«

»Ali ste ga morda srečali v Kingstonu?« Fred je ostromel. »Da!« je rekel. »Odkod pa to veste? Tam onstran Kingstona je bilo.«

»Uganil sem!« se je zasmehjal Foyle. »Ali ste z njim govorili?«

»Nisem mogel. Peljal sem se s prijateljem v majhnem avtu na sprehod in je v svojem ogromnem avtomobilu pridirjal mimo mene, kakor bi bil dirl ves pekel za njim. Prav nič ni pokazal, da bi bil naju spoznal. Njegov avtomobil je bil rjav in odprt. Stevilke zaradi prahu nisem videl. Samo A sem opazil.«

»To že vemo,« je dejal Foyle. »A je kljub temu prav lepo, da ste nam prišli to javit. Tega vam ne bom pozabil, Fred.«

Ko je Fred zapustil sobo, je prinesel nekdo čaj s pecivom. Ura je kazala skoro že

sez. Ko si je uradnik natočil drugo skodelico, je zazvonil telefon.

»Liverpool kliče,« je javil telefonski uslužbenec. »Pri telefonu je gospod Blake. Ali boste govorili z njim?«

Pri telefonu je zaslišal Foyle glas moža, ki ga je bila prezvijačila knežna Petrovska. »Ali je tam gospod Foyle? Tu Blake. Mi smo Petrovski spet na sledu. Odkrili smo, kje je stanovala. Izdajala se je za gledališko igralko. Neki tukajšnji policist jo je odkril in me je poklical, da sem lahko ugotovil, ali je prava. Toda gotovo je zaslutila, da smo ji za petami, zato je najela avto in se odpeljala. Mi se peljemo za njo. Samo pol ure je pred nami. Brzojavili smo na vse strani, naj pažijo na ceste.«

Načelnik kriminalne policije je malce začašjal. »Torej naprej, Blake. Morda bi bilo dobro, če bi tokrat med potjo ne kadili.«

XXIV. POGLAVJE

Lady Helena je sedela pri sobni peči in čakala napovedanega Heldona Foylea. Da je Foyle napovedal obisk zdaj, ko je bila pravkar dobila zvezo z Grelлом, jo je navdajalo z neugodnim občutkom. Toda nji se kesala, da je bila Grellu pomagala, temveč jo je to celo navdajalo s ponosom. Foyle pač tega ne more vedeti. Zadosti previdno je ravnala. Lahko pa seveda sumi. Po vsestranskem premisleku je sklenila, da Foylea sprejme. To je gotovo dobro. Če bi se branila, sprejeti ga, bi Foyle morda zasumil kakšne nevrijetne reči. Ničesar se ji ni treba batiti. Grell je srečno pobegnil in sama ga ne bo izdala.

Sprejela je Foylea hladno, toda vlijudno, ko ji je bil ob šesti uri javljen.

Prvotnovalnosti, ki je po triletnem nabiranju prispevkov rodila uspeh. Dom se je postavil. Letos je 50 let, odkar stoji dom. Tudi letos, ko se slavi ta jubilej, četa nima sredstev, da bi mogla stari dom nadomestiti z novim, ker je stari že odslužil. V ta namen se je pri četni osnova pripravljalni odbor za gradnjo novega doma s predsednikom g. dr. Bogatajem Jožetom na čelu. Odbor bo skušal kakor predniki pred 50 leti z denarnimi darovi postaviti nov dom. Iz tega razloga bo odbor začel nabiralno akcijo z nado, da nihče ne bo odrekel svoje pomoči.

VUHRED. V naši občini je precej naročnikov »Domovine«, s katero smo prav zadovoljni, saj vidimo, da je to pošten list, ki navaja le k dobremu. Zato se ne moremo dovolj načuditi, kadar slišimo s pričnice, da je to brezverski časopis. Še nikdar nismo brali v njej kaj takega, kar bi le oddaleč spominjalo na brezverstvo. Zato ostanemo vsi zvesti naročniki in še novih bomo dobili. Mi smo pošteni in pravicoljubni ljudje, zato odločno obsojamo vsakogar, ki laže in obrekuje, pa naj bo to kdorkoli.

Domace novosti

* **Novi senatorji.** S kraljevim ukazom so bili imenovani štirje novi senatorji, po en Slovenec, Hrvat, Srbi in musliman. Slovenski senator je g. dr. Fran Kulovec, glavni tajnik banovinskega odbora Jugoslovanske radikalne zajednice za dravsko banovino. Vsa voda izloči iz mila.

* **Koroški Slovenec ustavljen.** Nova avstrijska oblastva so iz neznanih vzrokov prepovedala izhajanje tedenika »Koroškega Slovence«, ki je izhajal vsa leta po vojni na Dunaju in bil glasilo Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem. Urednik g. Vinko Zwitter pa je bil aretiran.

* **Sprejem v občno državno bolnišnico v Ljubljani omejen.** Zaradi nujno potrebnega tečenja na kirurških oddelkih se bodo prihodnih 10 dni (od 15. t. m. dalje) na omenjena oddelka sprejemali samo bolniki, pri katerih bi izostanek takojšnjega posega utegnil imeti usoden in neopravljive posledice. Nadalje se bo iz tehničnih upravnih razlogov splošen sprejem bolnikov tudi na druge oddelke tukajšnjega zavoda omejil na najnovejše primere. Prebivalstvo zlasti iz boli-

daljnih krajev se zato resno opozarja, da ne bo imelo nepotrebnih izdatkov, naj se obrača neposredno do uradnih in zasebnih zdravnikov. Ce gre za večdnevno zdravljenje, pa naj gredo bolniki v manjše bolnišnice svojih okolišev.

* **Vojvodinski nemški delavci so šli na delo v Nemčijo.** V Nemčijo je nedavno odpotovalo na sezonsko delo preko 1500 nemških naseljencev Srema in Vojvodine. Ti sezonski delavci imajo v Nemčiji zagotovljeno popolno oskrbo, v denarju pa bodo služili na mesec okrog 650 dinarjev.

* **Vsa vas je prestopila v starokatoliško cerkev.** V Dalmaciji v vasi Dobrničah pri Medovdolu je vladal že dalje časa spor med vaščani in medovolskim župnikom. Vaščani so namreč z lastnimi sredstvi zgradili cerkev in so zahtevali, da mora priti župnik ali kaplan vsaj ob nedeljah k njim maševati. Župnik tega ni hotel in je prihajal le vsak mesec enkrat. Zdaj so vsi vaščani, okrog 500 po številu, izstopili iz katoliške in prestopili v starokatoliško cerkev, ki jim je takoj poslala svojega duhovnika. Čeprav jim zdaj nočajo nič več slišati o povratku v rimskokatoliško cerkev.

* **Najdba starega okostnjaka.** Na posestvu posestnika Antona Mallyja na Tratah pri Velki v Slovenskih goricah so delavci kopali studenec. V globini 60 cm so trčili na okostnjak srednje starega moškega. Oblastva so takoj uvedla pozvedbe. Banovinski zdravnik dr. Kapralov je dognal, da je okostnjak ležal v zemlji najmanj 40 do 50 let. V zvezi z najdbo okostnjaka so se razširila po vsej okolici najrazličnejša ugibanja. Prevladuje mnenje, da gre morebiti za kakšen zločin.

* **500 din globe za »svinjski slovenski jekizik.«** V javnosti je z odobravanjem objeknila vest, da je sresko načelstvo v Dravogradu obsodilo lesnega prekupčevalca F. V. na 500 din globe, ker je nekemu Marenberžanu rekel »svinjski slovenski jekizik.«

* **Okostenje orjaške prednočopne živali pri Kamniku.** Nedavno so začeli Nevljico pod Nevijami regulirati. Struga dela pod cerkvijo izredno cster ovinek, pa so se odločili v jugo odpraviti z ravnim prekopom. Ko so začeli delavci kakih 150 metrov od cerkve kopati, so naleteli v ilovici na ogromno kost. Poslali so kose kosti inšpektorju g. Sadnikarju, ki je ugotovil, da gre za stegnico ogromne predvodne živali mamuta, katerega sledi v Srednji Evropi še niso odkrili. Odkonava-

»Zal mi je, da ste bili davi tu, ko sem bila odsotna po opravkih,« je začela in se je malomarno naslonila na hrbot stola. »Če bi bila vedela, da me obišete, bi bila počakala doma.«

»Pogovor z bankirjem se včasih ne da odloži,« je odvrnil uradnik vladivo.

Helena je zardela, a je hitro odvrnila: »Z bankirjem? Nisem bila pri bankirju.«

»Oprostite,« je rekla. »Njegov glas je bil nekoliko čuden. »Domišljal sem si, da ste bili v banki. Mislit sem, da ste vnovčili ček za 200 funтов, izplačljiv prinosilcu.«

Skušala je prikriti strah, ki se je porajal v njej, zato ga je smehljaše se pogledala. »No, in če se je to res zgodilo?« je dostavila. »Zdi se mi, da moje zasebne denarne zadeve bričajo le mene samo. Ali mi morda hočete očitati zapravljinost?«

»Morda,« je odgovoril Foyle. »Ali se ne bi odkritorsčno pogovorila?«

Vstala je, tako da je z viška gledala nanj. »Da, da, tudi jaz si želim odkritosti. Sem le dekle in ne morem razumeti vašega početja.«

»Prav nič, slabljude nismo,« je rekla smehljaše se. »Prav dobro razumemo, da ste le dekle in da se kljub nenavadni nadarjenosti daste spričo nenadnih domislekov zvesti, oprostite mi, k nespametnim dejanjem. Ze večkrat sem poskušal svetovati vam, kakor bi svetoval svoji lastni hčeri. No, spet vam želim svetovati, dobro svetovati. Natančno mi obrazložite, kaj ste delali davi, ko ste bili zunaj: s kom ste se sestali, kaj ste z njim govorili in kje ste bili.«

Mala sobna ura je glasno tiktačala. Helena je opazovala konice svojih čevljev in se gajaci začela smejeti.

»Vi ste strašno nezaupljiv človek,« je rekla. »Toda, če vas to tako zelo zanima, vam bom povedala. Šla sem v banko in se potem peljala k svoji šivilji, kjer sem plačala račun in pomerila novo obleko. Potem sem še nekaj drugih reči nakupila. Ali hočete imeti to izjavo zapisano?«

Foyle je postal miren. »To je nesmisel, lady Helena, je odvrnil prijazno. »Hotel sem vam nuditi priložnost, da bi čisto odkrito povedali, kaj ste vse storili, ko ste bili davi prejeli pismo Roberta Grella.«

»Torej je to pravo zasljevanje?« je odvrnila. Foyle je prikimal Opazoval je, kako se izraz na njenem obrazu menjuje.

»Ne čutim se kriva in vam zato ne priznam pravice zasljevanja,« je nadaljevala trmasto. »Bodite pozdravljeni, gospod Foyle.«

Stopila je s ponosno vzdignjeno glavo proti vratom. Toda Foyle je pred njo dosegel vrata in se s hrbotom naslonil nanje.

»Lady Helena, verjemite mi, da je boljše za vas, če me poslušate,« je reklo tako preprčevalno, da je obstala. Stopil je k njej, jo prijel za roko in jo nežno povedel nazaj na njen stol. Saj pri vesji svoji modrosti in lepoti ni bila nič drugega kakor samovoljen otrok!

»Odgovorite mi na vprašanje,« je začel zelo resno. »Ali je vam izplačani ček podpisal vaš oče ali pa ste vi sami podpisali njegovo ime?«

Helena je planila pokoncu in roke so se ji skrčile v pesti.

»Da, sama sem zapisala očetovo ime,« je rekla tresoča se od jeze. »Denar sem nujno potrebovala, a očeta ni bilo doma. Oče bi

nja sta se zdaj lotila akademski slikar g. Stane Cuderman in medicin g. Niko Sadnikar, ki jima pomaga tudi slušatelj prava g. Cerer. Kaže, da se jim bo posrečilo izkopati vse okostje te orjaške živali.

* **Korpar Rezi, Teorija o dnevnih plodnosti in neplodnosti.** Knjižica je pisana zelo poljudo in vsem razumljivo in bo njen poznавanje vsem zelo koristilo, zlasti pa našim ženam. Knjižica stane 2 Din. Naroča se pri ge. Korpar Rezi, Celovška c. 56, Ljubljana.

* **Obupno dejanje nezakonske matere.** Te dni se je v Crešnjevcih pri Gor. Radgoni odigrala strašna žalojiga. Pri Jaušovčevih so si bili že dalje časa v medsebojnem nesoglasju. Tako so se tudi dan pred usodnim dnem sprli. Oče je hčer Julijano nekoliko ozmerjal in ji naročil, da mora od hiše s svojim nezakonskim 9letnim sinom Jakobom. Hčer je ta grožnja zelo razburila. Drugo jutro nekaj pred sedmo uro je zbudila Julijana svojega otroka kakor običajno, da naj se pripravi za šolo. Otrok je res vstal. Starši Julijane pa so med tem šli na delo. Julijana je takoj, ko je otrok vstal, pripravila vrv, jo navezala na tram pod stropom in otroka na nasilen način spravila na stol. Nato mu je vrgla vrv na vrat in stol izpodmaknila, da je otrok obvisel na vrv. Po tem strašnem dejanju se je z drugo vrvjo obesila tik otroka še sama. Ta čas so prišli domov starši in šli klicati Julijano in otroka k zajtrku. Ker se ni nihče odzval, so storili v sobo. Nudil se jim je strašen prizor. Našli so tudi poslovilno pismo, v katerem pravi Julijana, da sta s sinom napravila prostor ostalim.

* **Mladiči rekruti!** Oni, ki ste potrjeni ali skrajšanega roka službe čimprejšnjega vstopa v kader ali odložitve službe v kadru informirajte se in uredite svoje zadeve pravčasno! Ako je rok zamulen, se ne da več pomagati. Tudi vsa ostala vojaška pojasnila daje za malenkostno plačilo koncesionirana pisarna Per Franc, kapetan v p., Ljubljana, Maistrova ulica 14. Za odgovor priložite kolek ali znamko za 6 Din.

* **Šest poslopij je zgorelo.** V noči na nedeljo je najbrž s kakšnim razstrelivom zanetila zločinska roka rano zjutraj ogenj v gospodarskem poslopu posestnika Klinca Jožeta na Vačah. Ker je bil veter, je genj začel tudi Klinčeve in sosedno hišo, ki je last župne cerkve na Vačah. Veter je iskre zanašal naprej ter se je ogenj razširil še na

se bil brez oklevanja sam podpisal, če bi bil tu!«

»Pomirite se vendar, prosim,« je odvrnil. »Sedite in zberite svoje misli, lady Helena. Nato pa se odločite, ali mi hočete povedati, zakaj ste tako nujno potrebovali denar. Zakaj niste mogli čakati eno ali dve ur do povratka očeta. Odgovorite po resnic! Pomislite samo, da lahko resnico vaših izjav preizkusim.«

Helena je negibno sedela in ni odgovorila besedice.

»Norda boste odgovorili, če vam povem, da je v dvema izmed bankov-ev, ki ste jih prejeli na vaš ček v banki plačal neki mož v delavski obleki nekemu kročaju v Kings-tonu za obleko in plačilo?« je menil čez nekaj čas.

»Vi... to... veste?« je vzkliknila s hričavim glasom.

»Vem. Pa še več vem. Vem tudi, da je šel Grell prej k stru Ralzu Fairfieldu, preden se je obrnil na vas. Ali vam ni povedal tega?« Helena je molčala. »Vem tudi, da je Grell zapustil London. Kam se je odvelial, veste samo vi. Ali mi hočete to povedati?«

Helena je odkimala. »Tega ne storim in ne morete me prisiliti, da vam povem,« je odvrnila z zadržano strastjo. »Ne tolzen je. Vi veste to! Lahko me postavite na pranger in poeste vsemu svetu, da sem tonaredila podpis na čeku, vendar me ne boste pripravili do tega da poženem Grelia v smrt!«

Foyle je vzel klobuk in rokavice. Njegov obisk ni uspel.

(Dalje prihodnjič.)

gospodarsko poslopje posestnika Indolfa Alojzija. Požar je še uničil Indolfov hišo, sušilnico in precej sadnega drevja posestnika Končarja Jakoba. Na kraj požara so prihiteli gasilci z Vač in kmalu za njimi gasilci iz Hoteča. Gasilci so požar omejili in ostali na straži do nedelje opoldne. V skrinji pri Indolfu je zgorelo tudi 7000 din. v bankovcih, ki so bili last brata Franceta, kateremu je vrhu tega zgorelo še pet oblek. Pri gašenju se je ponesrečil Indolfov brat Anton. Ta požar je spet tudi pokazal, kako vujno potrebno je, da dobi trg Vače vodovod, ker vodnjak sredi trga za primer požara ne more dati potrebne vode. Orožniki z vso vnemo zasledujejo zločinca.

* Zgoden modras. Z Zidanega mosta nam pišejo, da je že februarja naletel na modraša železniški delavec Kresnikar Edvard in ga ubil. Vsekako se je modras pojavit malo prezgodaj.

* Dva velika požara pri Račah. Prvi je nastal v Sp. Gorici na gospodarskem poslopju Jakoba Predikate. S pomočjo sosedov so rešili gospodarsko orodje in vozove. Prihiteli so tudi domači gasilci, ki pa so imeli svojo motorko v popravilu v Mariboru. Sele, ko so prišli gasilci iz Podove in Škol, se je posrečilo ogenj omejiti. Vseeno pa je požar preškočil na gospodarsko poslopje posestnika Ivana Potiska in ga je upepelil. Po sledovih se je ugotovilo, da je prispel nekdo od zadaj po njivah do Predikakevega hleva in ga zapagal. Ko so se ponoči vračali gasilci, ki so gasili v Gorici, nazaj proti domu, jih je že od daleč pozdravil ognjeni sij. Gorelo je v Podovi gospodarsko poslopje posestnika Franca Praunpergerja, od katerega se je nato vnele še gospodarsko poslopje njegovega soseda Franca Damjana. Obe poslopji sta zgoreli. Tudi tu se je ugotovil zločinski požig.

* Gozdni požar v Veliki Dolini. Prejšnji četrtek je v gozdu pri Veliki Dolini nastal požar, ki je objel gozdove treh posestnikov v izmeri približno petih hektarov. Zaradi vetra se je ogenj naglo razširil po suhem listju. Gorelo je do večera, ko se je šele posrečilo ogenj omejiti.

* Po nedolžnem obsojen. Pred leti je bila posestniku Mihi Gotarju v Jagočah ukradena harmonika. Tatvine je bil osumljen tkaninski delavec Franc Klenovšek iz Laškega, ki je bil potem obsojen v Celju na tri mesece strogega zapora. Zadeva je bila skoraj že pozabljena, ko so pretekli mesec orožniki iztaknili prave krive. Oba sta pri zapisovanju tatvino priznala. Klenovšek je s tem dobil zadoščenje.

* Z lestve je padel in se ubil. Na Ruški cesti v Mariboru je pripleškanju padel s sedem metrov visoke hiše 22 letni delavec Ivan Jug. Pri padcu si je razbil glavo, zlomil obe roki in dobil hude notranje poškodbe, kmalu po prevozu je bolnišnici umrl.

* Obesil se je v Središču ob Dravi 38 letni sluga Josip Krištofič v gospodarskem posloju svojega gospodarja. Mož je bil že dalje časa zelo otožen. Kai je Krištofič, enako v smrt, ni znano.

* Hiša je zgorela. Nedavno je zgorela na Brunški gori hiša posestnika Polaga. Kako je nastal požar, ni znano. Gospodinja je zakurila v peč za peko, pa so se menda vnele saje in je ogenj prešel na zgradbo. Gasilci iz Radeč so bili o požaru takoj obveščeni, vendar pa je bila vsaka pomoč izključena.

* Samomor starčka. Te dni so našli pod Rožnikom v Ljubljani pod smrekami nad statim streliščem obešenega starega moža. V mrtvecu so ugotovili 64letnega Jakoba Riharja, po poklicu delavca, rojenega v Stančičah pri St. Vidu nad Ljubljano.

* Nočni požar v Bohinjski Bistrici. Nedavno ponoči je gorelo pri posestniku Siljanju v Bohinjski Bistrici, po domače pri Cengletu. Ogenj je nastal v gospodarskem poslopju. Preden so prihiteli ljudje na pomoč, je bil že ves hlev v plamenih. Ker je pihal precej močan veter, so plameni objili tudi hišo. Domači so se zbudili šele, ko jim je že gorelo nad glavami. Sosedje so skušali rešiti pohištvo in so ga nekaž zmetali skozi okno. Žal pa je večina zgorela, med drugim tudi papirji vojně škode in nekaž avstrijskih

cekinov, dalje vse gospodarsko orodje, žito, seno in obleka. Živino so komaj oteli iz hleva. V veliki nevarnosti je bila vsa zgornja vas. V močnem vetru se je že užigala hiša sosedu Sušnika, vendar so gasilci z vso požrtvovalnostjo preprečili požar. Vzrok požara ni znan, ali vsa znamenja kažejo, da je na delu zločinska roka.

* Smrtna nesreča. 22 letni delavec Ivan Jug, uslužben pri hišnem posestniku Leopoldu Kranju v Mariboru, je padel z lestve in dobil smrtnonevarne poškodbe, za katrimi je v bolnišnici umrl. Pokojnik je bil marljiv delavec.

* Vlom v Gornjih Prekopah. Nedavno po noči je bilo vlomljeno v trgovino Franceta Cvelbarja v Gornjih Prekopah pri Kostanjevici. Tatovi so odnesli večjo množino cigaret in tobaka, dalje nekaž nalivnih peres, pet plăščev za kolesa, pet odej, okrog 20 srajc, več jopic, več ducatov nogavic, okrog 100 m blaga in nekaž usnja.

* Pri fantovski bitki izgubil oko. V Komovcih je prišlo lani julija do pretepa med domačimi fanti in je 49letni Anton Koucut udaril z metlico Franca Melinka s tako silo po glavi da mu je izbil levo oko. Koucut je bil pred malim kazenskim senatom obsojen na osem mesecev strogega zapora in na izgubo častnih pravic za dobo dveh let.

* 30 prašičkov vtihotapljenih v Ljubljani. Ljubljanski mitničarji so razkrinkali nekega tihetanca mesa v Ljubljani in sicer na ta način, da so napravili pri niem s pomočjo policije hišno preiskavo. Uspeh preiskave je bil nepričakován. Našli so kar 30 zaklanih prašičkov. Vsi prašički so bili seveda zaplenjeni in moža čaka občutna globa.

* Ciganke so odnesle tisočake. Nedavno se je zglasila v glavni zalogi tobaka v Brežicah trojica mladih cigank. Pogovor z njimi je bil živahan, da trgovec ni niti opazil tretje ciganke pri blagajni, iz katere mu je pobrala šop bankovce po 100 in 1000 din v skupnem znesku 6000 din. Po odhodu cigank je trgovec kmalu opazil tatvino. Tako so bili obveščeni domači orožniki, ki so ciganke v 15 minutah zasačili in jim zaplenili ves denar. Ciganke so izročili sodišču.

* Zaloga ukradenih predmetov na podstrešju. V stanovanje gostilničarja Preglana v Marenbergu je vdrl tat in odnesel nekaj gotovine, zlatnine in srebrnine. Vlomilca so kmalu arretirali pri Dravogradu, ukradene predmete pa se našli na podstrešju neke hiše.

* Zaplenjeni ukradeni predmeti. Po zavških hrivovskih naseljih sta strašila znana tolovaja Jakopin in Valentinčič, ki sta kradla vse, kar jima je prišlo pod roke. Povsed sta imela svoja skrivališča, kjer sta spravljala tudi nakradeno blago. Zdaj so orožniki iz Vel. Stangę spet odkrili eno izmed skrivališč, kjer so našli nekaž ponoženih sukničev, več parov hlač, precej perila in nekaž drugih predmetov. Lastniki ukradene oblike naj se javijo na orožniški postaji v Vel. Stangę nad Litijo.

* Ubijalec med pretepači. Pred sodniki malega senata v Mariboru so se zagovarjali štiri obtoženci iz Studenčev pri Mariboru zaradi velikega pretepa, ki so ga uprizorili 25. julija lani, pri katerem je bil z nožem Rajko Gobec tako močno poškodovan, da je umrl. Obtoženci so bili: Josip Rozman, čevljarski mojster, Emerik Gobec, železniški delavec, Gobec Bruno, slaščarski pomočnik, in strugar Ivan Ogrizek. Sodišče je Jozipa Rozmana obodoilo na pet let robije in na tri leta izgube častnih pravic, ostali obtoženci pa so bili oproščeni.

* Dva požiga iz maščevanja. Konjiškim orožnikom se je posrečilo izslediti požigalca Polegkovega kozolca in obeh viničarij, Kolarjeve in Končeve. Med pepelom na pogorišču kozolca je našel komandir narednik Živičnjak pločevinasto skodelico. Po poizvedovanju je pristala žena Polegkovega viničarja Smoleja Martina, da je skodelica njenega. Takoj je padel sum na viničarja. Oglašila se je tudi priča, ki je zvečer, dobre pol ure pred požarom, šla od Polegkovič in med potjo videla skozi okno v viničarjevo stanovanje. Pri tem je po naključju slišala, kako je prosila viničarka svojega moža, naj

nikar tega ne stori. Viničar je odvrnil, da bo storil, kar se je namenil. Viničar Smolej Martin je naposled sam priznal orožnikom, da je res kriv. Polil da je na kozolcu seno s petrolejem, ki ga je prinesel v omenjeni skodelici iz stanovanja, ter nato začgal. Orožniki so zaprli viničarja in njegovo ženo. Kakor kaže, viničarjeva žena ni kriva. Viničar je začgal iz maščevanja. — Tudi požar na Sojeku bo najbrž v kratkem pojasnjen. Natan pred požarom je bil v hiši 74 letne prežitkarice Marije Pušnikove neki okrog 56 let stari moški in zahteval jedi. Ker ženica ni ničesar imela, mu tudi ni mogla ničesar dati. Možak je šel potem v bližnji gozd, kjer je zanetil ogenj in si nekaž kuhal. Potem pa se je menda vrnil in začgal hišo, kar je imelo tudi to strašno posledico, da je stara ženica, ki je dobila pri požaru hude opekline, v celjski bolnišnici umrla.

* Zaradi uboja štiri leta. Pred okrožnim sodiščem v Mariboru je bila razprava proti 22 letnemu delavcu Ivanu Ilcu z Majskega vrha pri St. Vidu pri Ptaju. V noči na 1. septembra lani je sunil v Marenbergu Karla Gajška v prsi in mu ranil pljuč. Gajšek je zaradi te poškodbe umrl. Istočasno je tudi ranil Avgusta Svečka in Franca Novaka. Ilc je bil obsojen na štiri leta strogega zapora.

* Nove aretacije v zvezi z bresterniško tihotapsko zadevo. Nedavno so odkrili velike tihotapske zaloge pri Rižnerjevih v Bresternici. Oblastva so v teku preiskave dognala, da so imeli Rižnerjevi pri svojih obsežnih tihotapskih poslih precej pomagačev, ki pa pretežno tajijo vsako krivdo. Te dni je mariborska policija aretirala nekega mariborskoga šoferja radi suma, da je pomagal Rižnerjevim pri prevažanju tihotapskega blaga. Tudi šofer zanikuje sodelovanje.

* Tatu, ki je imel na nogah in rokah po šest prstov, so prijeli v Rumi. Piše se Ivan Čirkovič-Sesta. Čirkovič je izrabljil svojih šest prstov samo v slave namene. Imel je prijatelja, s katerim je hodil po podeželskih gostilnah in kazal svoje prste. Ko so vsi gosti napeto bulili v njegove roke, je njegov prijatelj hitel od plašča do plašča in pridno praznil, kar je bilo v žepih.

* Uboj na Starih Slemenih. Ko je šla 23letna hčerka prežitkarice Marija Pantičeva s Starimi Slemen nadaljno mimo hišo posestnika Terezije Kocljeve, je opazila Kocljovo pred hišo v hudem prepiru z neko žensko. Ker sta se začeli ženski pretepati, je stopila Pantičeva k otroku, ki je stal poleg preteajočih se žensk, da bi ga spravila na varno. To je pa Kocljovo tako razkačilo, da je pograbila sekiro in udarila z njo Pantičevu v glavo. Udarec je presekal Pantičevi lobanje. Hudo poškodovan Pantičev so prepeljal v celjsko bolnišnico, kjer je v ponedeljek podlegla poškodbam. Kocljovo so arretirali in izročili sodišču.

* Paveličevč arretiran v Mariboru. Mariborska politija je arretirala nekega 34letnega Jakoba Serdarušča, ki je osumljen, da je član strahovalne družbe dr. Pavelča. Pri zapisovanju je arretirani zanikal, da bi bil član te družbe. Pridržali so ga v zaporu.

* Drzna tatvina lesa. Kolarski mojster Slavko Krabonja iz Maribora je pred dnevi kupil v St. Ilju v Slovenskih Ščitih kuhične metre jesenovega lesa, ki ga je shranil pri nekem posestniku v St. Ilju. Ko pa je hotel Krabonja les preveljati v Maribor, so mu dejali, da je les že odveljal neki prevoznik. Krabonja ni seveda o tem ničesar vedel.

* Cerkev sv. Miklavža pri Ljutomeru izropana. V ljutomerskem srezu se je pojavila v zadnjem času vložilska družba, ki je izvršila že več vložom. V nedavni noči so vložilci vdrli v cerkev sv. Miklavža in razbili puščico, v kateri pa so našli le okrog 50 din. Na glavnem oltarju so razbili tudi tabernakelj in odnesli zlat križ in monstranco v vrednosti 20.000 din. O tatovih še ni sledu.

* Vlom v trafiko. V nedavni noči so neznanici vložili v trafiko Angele Trbovcovo na Vodah in ukradli nekaž cigaret, tobaka in razglednic. K sreči trafikantka ni pustila zvečer v trafiki večje količine tobacnih izdelkov. Kakor kaže, gre za poklicno vložilsko tolpo, ki zadnje čase vznemirja preblivalstvo trboveljski doline.

Popotnikova torba

Spor zaradi dobrotnikovega denarja

Stranice, marca.

Nekoč smo že poročali o sporu, ki je bil nastal med prebivalci nekdanje samostojne občine Stranic. Občini je pred leti zapustil neki dobrotnik okrog 75.000 dinarjev. Čakatnemu županu je rekel, da je namenil ta denar za zidanje, odnosno popravilo šole. V zadnjem času pa so nekateri ljudje sprožili misel, da bi se ta denar ne porabil za šolo, marveč za zidanje Prosvetnega doma. Za to misel se je zavzemal tudi g. župnik. Najprej so se med občani pobirali podpisi za to, vendar pa brez dovoljnega uspeha, ker je večina občanov zahtevala, da se denar porabi za šolo.

Da bi se videlo, kakšno je mnenje davkoplăcevalcev, je oblastvo odredilo glasovanje. V šoli se je zbral nad 150 ljudi. G. župnik je pojasnil svoje stališče, domačin Sivec pa stališče večine davkoplăcevalcev, a nato je župan g. Selih odredil glasovanje, seveda javno. Kljub temu in čeprav je »Slovenski gospodar« pisal o tej zadavi hujskajoče članke, se je velika večina izrekla za to, naj se denar porabi za popravilo šole, cerkve in drugih javnih potreb. Med ljudmi je zbulilo živahno začudenje dejstvo, da je tukajšnji g. učitelj glasoval proti temu, da bi denar šel za šolo.

Štrigova in Razkrije pred volitvami

Štrigova, marca.

Za občinske volitve, ki bodo v Razkriju in Štrigovi, vlada veliko zanimanje. Vloženi sta že obe gospodarski listi, ki sta že tudi potrjeni. Gospodaška lista v Razkriju ima za nosilca g. Skramleca Stepana, v Štrigovi pa dosedanjega župana g. Kovača Tomislava. Nasprotniki pa še nimajo svojih list niti sestavljenih. Na pomoč sta jim prišla senator g. Smodej in g. Snoj iz Radgona, ki sta imela pred cerkvama v Štrigovi in Razkriju javna shoda, na katera so prišli ljudje iz sosedne ljutomerske in križevske občine, med temi tudi iz Stare vasi, a ostale poslužalce so sestavljali pristaši gospodarskih list. Govor g. Smodeja je bil često prekinjen, ker je množica vzlikala županu g. Kovaču in drugim voditeljem. Slišali so se tudi klici, da spada duhovnik v cerkev in da si bo narod sam postavil občinske može brez posredovalcev. G. Snoj se je zaletel tudi v Štrigovski sokolski dom. Vzlikanje zborovalcev je bilo čedalje večje in ponesrečeni shod je bil zaključen. Nasprotniki so pač spoznali, da je boljše, če puste Štrigovo pri miru.

Enako neuspel je bil njihov shod na Razkriju, kjer je množica vzlikala nosilcu liste, g. Skramlecu. Pri tem je nekdo dejansko napadel pristaša gospodarske liste, nato pa jo popihal.

Jasno se vidi, da hoče narod v Štrigovi za župana dosedanjega župana g. Tomislava Kovača, v Razkriju pa g. Stepana Skramleca, ki jima je za gospodarsko delo v občinskih odborih, ne pa za politiziranje. Njuna zmaga je zagotovljena. Na njunih listah so le ljudje, ki jim je za resno delo v blagorodčanov.

Velikonedeljsko pismo

Velika nedelja, marec

Pred nekaj leti je bila pri nas opuščena otočniška postaja ter je bila naša občina v tem pogledu vključena v področje ormoške. Zakaj se je to zgodilo, nam ni znano. Domisljujemo si pa, da se je to zgodilo zavoljo tega, ker nas imajo za pridne državljanje. Kakor pa je med vsakim zrnjem nekaj plevela, se ga je tudi pri nas v teku časa na-

bralo nekaj. Če nimamo pobojev, pa imamo tem pogosteše tativine. Ce ni domačih tativ, pa pridejo iz drugih občin.

Pri nas se snuje električna zadruga, in če bo šlo po sreči, bomo morda imeli električno centralo še letos. Tako upamo, da bodo potem tudi tativine bolj redke, ker pri svetlobi ne bodo taki tatinški pohodi tako lahko mogoči. Kar se elektrifikacije tiče, bi vsekakor bilo dobro, da se osnujeta v naši občini dve zadrugi, in sicer ena za vas Trgovšče, Mihovce in Soseško, druga pa za ostalo občinsko področje. Tudi bi bilo priporočljivo, da se nam glede stroškov podajo jasni računi.

V ostalem napredujemo, če ne drugje pa pri dokladah. Za čusa bivšega občinskega odbora smo imeli 60 odstotkov, lani 86 odstotkov, za novi proračun pa je določena 105 odstotna doklada. V navedenih odstotkih so všetki prispevki za vzdrževanje šole. Imamo pa še eno posebnost, ki je zakon ne določa, namreč 20 odbornikov. Izmed teh je 18 izvoljenih, nadaljnja dva pa nista ne imenovana in ne izvoljena, a se kljub temu udeležujueta občinskih sej. Torej napredek pri dokladah in odbornikih.

Nekateri nestrpneži si žele volitve, in to utemeljujejo s tem, da je občina pridobila dve katastralni občini. Toda zakaj volitve, ko imamo odbor več kakor polnoštvenil.

Stanje občinskih cest se počasi in temeljito izboljšuje, za kar se moramo zahvaliti predvsem ljubemu Bogu, ki nam je naklonil prav lepo pomladansko vreme. Če pa bi bilo izboljšanje cest odvisno od pristojnih činiteljev, potem bi se seveda ne mogli pohvaliti z dobrimi cestami. Imamo pač to srečo, da je vendar nekje nekdo, ki se na nas tu in tam ozre.

Iz Prekmurja

Poroka. V Bogojini se je poročil trgovec z mešanim blagom g. Ferdo Horvat z gdč. Gizelo Lajnščakovo iz ugledne rodbine v Berkovcih. Mnogo srečel!

Ženski vestnik

Za kuhinjo

Nadevanzo zmleto meso. Zmelji na strojku četr kile govedino, četr kile teletine in svinjskega mesa. K mesu primešaj eno v mleku namočeno in otisnjeno žemljo, eno jajce, malo soli, malo popra, eno drobno rezzano in prepraženo čebulo in malo sesekljane zelenega peteršilja. Vse skupaj dobro zmešaj. Desko potresi z drobtinami, položi na drobtine in z roko raztrlači, kakor bi zvaljala. V sredino mesa položi eno trdo kuhanio in rezzano jajce, eno na rezance rezano kumarico (iz kozarca) in pet dek rezane kuhane gnijati. Meso zvij v obliku klobase, položi na vrčo mast, na vrh pa položi tenko ploščo slanine. Postavi v pečico in počasi peci, da se meso lepo rjava zapeče. Med pečenjem s sokom pridno polivaj in po potrebi priličaj malo vode, da se sok ne prisodi. Ko se je meso lepo zapéklo, potresi v sok zvrhano žlico moke in ko moka porazmeni, dodaj žlico paradižnikove mezge, tri žlice rdečega vina in po potrebi vode. Sok naj bo srednje gostljast. Ko je sok vrel deset minut, zreži meso na lepe kose, zloži v toplo skledo in polij s sokom. Zraven daš krompirjev piré, valiance in slično. Lahko daš zraven tudi solato.

Dušen riž na laški način. Štiri deke sirovega masla segrej in prepraži žlico drobno sesekljane čebule. Na čebulo stresi skodelico opranega in posušenega riža in ga pravi toliko časa, da postane kakor steklen. Nato osoli in zalij z dvema skodelicama vode ali juhe. Nato kozo pokrij in postavi v pečico, kjer naj se riž duši 20 minut. Ko je gotov, ga z vilicami previdno premičaj ter dodaj pet dek sirovega masla in tri žlice naribanege sira. Maslo in sir z vilicami zmešaj v riž.

Rožasti kapus. Glavice rožastega ohrovta lepo očisti in operi in jih daj kuhati v malo slan krop. Ohrovrt je kuhan v približno polovici ure. Nato ga ocedi, polij z mrzlo vodo in spet dobro ocedi. V kozi razbeli sirovo maslo, na maslo stresi kuhanji ocejeni ohrovrt, dodaj malo sesekljane zelenega peteršilja, popra in po potrebi še malo osoli. Kozico samo stresaj, a ne mešaj, da ostanejo krhke glavice cele. Ko se je ohrovrt segrel, kar traja približno deset minut, ker vreti ne sme, ga stresi na krožnik. Tako pripravljeni rožni ohrovrt daš z zrezki, bifteki ali klobasicami na mizo.

Praktični nasveti

Kadar zabijaš žebanje v zid in se zid kruši, tedaj rajši zvrtaš luknjo v zid s svedrom, žebelj pa ovij z vato, pomoči v gost klej, vtakni ali zabij žebelj v zvrtno luknjo in pusti drugega dne, da se posuši. Tako zabij žebelj se ne zrahla in ne popusti.

Vrv za perilo, katero hočeš oprati, navij prav nalaho na primerno dolgo desko, jo položi v toplo milnico in krtači s precej ostro krtačo. Milnici dodaj žlico ali dve salmiaka. Ko si vrv oprala, jo dobro speri v čisti vodi in z desko vred deni na preprih sušit.

Belo pleskana vrata, pohištvo in druge predmete, če so umazani, umij z milnico, kateri si primešala malo salmiaka. Nato še s čisto in toplo vodo milnico izmij in zbrisi predmet s suho krpo.

Iz starih spranih nogavic si lahko narediš dobre krpe za brisanje prahu, koles, poda in drugo. Nogavico odreži pri peti, jo po šilju razparaj ali pa prereži in po dva ali tri take dele sešij. Prišlj še trakec, da krpo lahko obesiš.

Za smeh in kratek čas

NAROBE

A: »Zakaj ste tako žalostni? Tudi jaz sem bil nekoč sluga v hotelu, zdaj sem pa lastnik hotela.«

B: »Toda jaz sem bil prvotno lastnik hotela, zdaj sem pa hotelski sluga...«

IZ NARODNE SKUPŠČINE

Prvi poslanec: »Nisem vas še videl, da bi odprli v narodni skupščini usta.«

Drugi poslanec: »Ni res! Saj vselej zeham, kadar vi govorite!«

ZATO PA

Vera: »Mi odpustiš, da sem bila ves teden tako jezna nate!«

Dušan: »Seveda dušica. S tem sem si prihranil vsaj tristo dinarjev!«

PRED SODIŠČEM

Sodnik (priči): »Ko sta se obtoženca obdelavala s stoli, zakaš niste poskušali pomiriti ju?«

Priča: »Saj bi bil to rad storil, a ni bilo tretjega stola pri roki.«

Listnica uredništva

Brde. V vašem primeru zaradi bere morete vsekakor vprašati za svet kakšnega odvetnika, ki mu morate vse natancno razložiti.

Ivanjkov. Prihodnjic!

Podčetrtek. Prosimo, da nam poročate. Sa- mo pomembnejše reči, kratko in jednato!

St. Quentin (Francija). Poročila o dogodkih se objavljajo brezplačno. Zaračuna se le, kar ima značaj reklamnega oglasa.

BANKA BARUCH

11, Rue Auber, Pariz (9°) odpremija denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem denarnem kurzu. Vrši vse bančne posle najkulantnejše. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. Belgija: št. 3064-64 — Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Pariz; Holandija, št. 1458-66 Ned Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice.

Dogodki v Moskvi v očeh francoskega časnikarja

Sodna razprava proti 21 boljševiškim večakom v Rusiji je zbudila splošno zanimanje sveta. Ni dvoma, da so se po svetu širile o tej razpravi tudi lažnive ali vsaj močno pretirane vesti, saj je stara navada, da ljudje skušajo svoje nasprotnike očrtniti, kolikor se da. No, in sovjetska Rusija ima mnogo nasprotnikov delno zaradi svojega boljševištva, a morda še več zaradi tega, ker je močna slovanska država, ki bo prekrizala mnogo tihih računov posameznih držav. Bralce bo gotovo zanimalo, kako opisuje dogodek v Moskvi moskovski poročalec pariškega dnevnika »Tempsa« Pierre Berland. Poročalec, ki kaže precejšnjo resnicoljubnost, pravi v svojem zadnjem poročilu med drugim:

»Tudi ob tem procesu proti trockistom so se kakor že lansko leto pojavila številna čisto nasprotujoča si tolmačenja. Eno izmed njih se nam zdi popolnoma nevezdržno, ono namreč, ki hoče prikazati vse obtožbe kot povsem brez podlage. Po našem mnenju je obtožba zelo upravičena v mnogih točkah, četudi so navedbe državnega tožilca v nekaterih podrobnostih polne ovrgljivih reči ali se vsaj zde take. Obtožica vsebuje v svojem bistvenem delu nedvomno resnico. Po našem mnenju gre v sedanjem primeru za več zarotnikov, ki niso mogli uveljaviti svojih političnih mnenj po zakoniti poti in ki zato niso pomicali, zateči se v borbi proti

Stalinu k istim sredstvom, ki so jih uveljavljali proti caru. Večina izmed obtožencev spada v vrste starih zarotnikov, polnih sovrašta in ljubosumnosti proti Stalinu, kateremu so v dnu svojih src zmerom odrekali pravico, da bi zavzemal prvo mesto v državi.

Zarota, malomorno delo v škodo države in nasilstva, so po našem mnenju glavni deli obtožnice, ki se nam zde bolj ali manj krepko utemeljeni. Vohunstvo in zveze s tujimi državami so spornejše zadeve in se obtoženci prav proti tem očitkom najbolj branijo. Tako je na primer Buharin odločno zavrnil očitek vohunstva. To seveda še ne pomeni, da bi se tajno delovanje opozicije ne bilo dejansko križalo z nekaterimi tujimi vplivi. Nekaj takega sodelovanja je gotovo bilo, težko pa si je misliti, da bi možje, kakor maršal Tuhačevski (ki je bil že lani obojen na smrt) in Buharin prodali tujim vohunskim službam podatke o narodni obrambi. Lahko pa si je misliti, da so podobno kakor na primer general Franco pripravljali prikazi velesili ugodna tla za svoje uporniško delo proti Stalinu. Seveda pa je jasno, da s pravnega vidika že samo to zadostuje za utemeljitev obtožbe velezida in zarote proti varnosti države. To tudi zadostuje za razglasitev vseh obtožencev za zločince, ki zaslужijo najhujšo kazeno, prav tako, kakor bi legalna španska vlada gotovo ustrelila generala Franca, ako bi njegov upor ne uspel.«

Če bi s solnčnim žarkom hiteli v vsemirje...

Zvezdoslovec dr. Walter Adams je napisal za časopis »Kraljestvo zvezd« članek »Kako meri zvezdoslovec vsemirje«. Če bi pri razdaljah med zvezdameni računali s kilometri, bi nastala ogromna števila, ki bi jih bilo komaj mogoče zapisati. Zato merimo to razdaljo po hitrosti svetlobnega žarka, ki se širi od sonca v vseh smereh s hitrostjo 300.000 km na sekundo. Hitrejšega potnika bi si težko mislili. V prvih osmih minutah zdrvi solnčni žarek mimo zemlje in do zvezde Plutona prispe v petih urah 20 minutah. Do zatem najbliže zvezde Proxima Centauri bi pa prispel šele v štirih letih in štirih mesecih. Blizu nje je Alfa Centauri, pritlikavec s približno enako svetlobo kakor naše solnce. Podobno svetle zvezde ali pa zvezde z manjšo svetlobo bi

srečevali pogosto na svoji poti naprej v vesoljstvo. Raztresene so po vsemirju, kakor srnca peska.

Prva orjaška zvezda, ki bi jo srečal naš svetlobni žarek po devetih letih poleta, bi bil Sirius. Do zvezde Vege bi prispeval v 25 letih, do Arkturja v 40, do ozvezdja Hlad pa v 130 letih. Izredno blesteče in vroče zvezde, ki sestavljajo Plejade, so oddaljene od nas 500 do 600 svetlobnih let. Doslej je potoval naš svetlobni žarek v oblasti, v kateri se naš zvezdn sistem stika z velikim galaktičnim zvezdnim sistemom. Čim pa zapusti to oblast, začne število zvezd ob njegovi poti padati. Približno čez 20.000 let bi dosegel najbliže ozvezdje.

Zle posledice vojne za Japonce

Japonsko vojskovanje daleč na kitajski zemlji že kaže doma na Japonskem zle posledice. Japonci imajo doslej vsaj 100.000 mrtvih in hudo ranjenih, kar za 13.000.000 družin, kolikor jih šteje Japonska, ni niti strašno. Tem bolj pa čuti japonsko prebivalstvo čedalje bolj naraščajočo bedo. Najhuje je prizadela vojna japonskega kmeta. Pod orožjem je zdaj na Japonskem nad en milijon vojakov in s posadkami v Mandžukuu je pod orožjem 750.000 kmetov. Razen tega pa so mnogi kmečki sinovi in možje zaposleni v tvornicah, kjer izdelujejo orožje in strelivo. Posledica tega je, da primanjkuje na kmetih delovnih moči. Draginja narašča,

kmetova kupna moč je vedno manjša. Na drugi strani mora pa kmet vedno več plačevati za vojno. Zato ni čudno, da je nezadovoljstvo na kmetih od dne do dne večje.

Posledice vojne v mestih so drugačne. Mnoga podjetja so z njo celo zadovoljna, ker jim prinaša mastne dobitke. Zaradi pomankanjanja delovnih moči so tudi mezde zelo visoke. Na drugi strani se je podražilo življene v mestu v zadnjem letu za 12 odstotkov. Nižji in srednji uradniki, torej srednji sloji, čutijo vso težo vojne na svojih ramenih prav tako kakor kmet, če ne še bolj. Vojni dobičkarji si pa manjše roke in polnijo žepe.

Tudi živali in rastline se spoznajo na čas

Znanstveniki so v zadnjem času dognali, da se tudi živali in celo rastline spoznajo na dnevni čas. Kresnice svetijo le ponoči. Če jih zapremo tako, da so noč in dan v popolni temi, opažamo, da tudi zdaj živalce na vso

moč žare, kadar je zunaj noč, kadar pa se zunaj začne daniti, pojema tudi njihova svetloba, čeprav so v popolni temi.

Nekaj podobnega opažamo pri nočnih metuljih. Te žuželke imajo to lastnost, da svoje

oči lahko prilagode noči in dnevu, zaradi česar potem dobro vidijo ponoči in podnevi. Učenjaki so na podlagi opazovanja dognali, da se metuljjev oko v tem smislu spreminja tudi, če je metulj zaprt v prostoru, kjer je svetloba vedno enaka.

Zanimivo je opazovanje neke morske živali, ki je podobna sipi. Ta živalca ima lovke, s katerimi se oprijemlje petin in kamnov, kadar nad njimi valovi morska plima. Kadarsa pa začne nastopati oseka, takrat žival skrči lovke, stisne pa tudi svoja usta in se vsa zvije. To dela žival zato, da je morski valovi ne nosijo sem ter tja. Ko so živalce dali v akvarij, so opazili, da je raztegnila lovke vedno takrat, kadar je zunaj nastopila plima, da pa se je vedno skrčila, kadar je nastopila oseka. Sele čez dolgo časa je živalca dognala, da je njena previdnost v akvariju odveč.

Najnatančneje so učenjaki opazovali čebelle. Dognali so, da so čebelle vsak dan natančno ob istem času prihajale na krmišče. Po zneje so preizkusili, ali bodo čebelle spoznale svoj čas tudi takrat, kadar bodo v prostoru, kjer je stalno temno. Tudi ta poizkus se je posrečil. Potem so mislili, da so čebelle nekako pod vplivom zračne elektrike, ki jih opominja, kdaj je čas odleteti. Zato so dali čebelle v globok rudnik. Pa tudi tukaj so vedno ob istem času odletele na krmišče. Naučnje so jih navadili, da so šele vsak tretji ali četrti dan odletele na pašo, vendar zmerom ob isti uri. To spoznanje časa je čebelam nujna življenska potreba, ker cvetlice čebelam niso odprte vsak čas. Vsaka cvetlica odpre svoj cvet čebeli samo ob določenem času. Ajdov cvet se na primer začne odpirati na vse zgodaj zjutraj, zato pa je okoli 9. dopoldne že tako zaprt, da žuželka ne more več do ajdovega medu. Potrošnik zapre svoj med okoli poldneva, beli lokvanj pa zvečer okoli 18. Nekatere cvetlice, ki cvetejo ponoči, kakor na primer svetlin, se odpre čebelam šele zvečer.

Prav tako imajo rastline svoj čas. Rastline odpirajo svoje cvetove po staniu solnca in po svetlobi v teku dneva. Kar velja za cvetove, velja tudi za posamezne liste teh rastlin. Na primer bob svoje liste ves dan nastavlja solnčnim žarkom, zvečer pa jih povesi. Kako pa stori rastline, ki je noč in dan izpostavljena enaki svetlobi? Potiskusi so pokazali, da rastline tudi v enaki svetlobi svoje liste nastavljajo in jih razprostirajo, kadar je zunaj beli dan, da pa jih povesi, kadar je zunaj noč, dasi je v njeni shrambi zmerom enaka svetloba.

Dejstvo je torej, da imajo živali in rastline sposobnost spoznavanja časa, dasi za vse rastline ne velja. Zgodilo se je tudi, da so se nekatere rastline čez dva tedna začele ravnat le po svetlobi v njihovi poskusni sobi.

Varujmo se nalezljivih bolezni

Vsaka nalezljiva bolezen pomeni za družino pravo nesrečo, največkrat pa tudi za sosede. V največji meri more vsakdo, če se mu je prikradla v hišo nalezljiva bolezen, omejevati to nesrečo, pa tudi uspešno zdraviti obolelega. V knjigi »Boj nalezljivim boleznim« je znani praktični zdravnik dr Josip Tičar popisal dolgo vrsto onih opasnih nalezljivih bolezni, katerih nastop in zdravljenje bi moral poznati vsakdo, da bi mogel v primeru, če je kateri izmed rodbinskih članov obolen, ukreniti vse potrebno, da se bolezen ne prenese na druge člane družine, zlasti pa ne na sosede. Zdravnik po domače pripoveduje, kako je ravnati z okužencem in kakša ga je negovati. V knjigi so pregledno popisane posamezne bolezni, kakor tifus, kolera, griza, davica, ošpice, skratinika, koze, malarija, Šenl, trahom, tetanus itd. Knjiga stane samo 13 Din, po pošti 18 Din, torej prava malenkost proti velikim koristim, ki jih bo prinesla v vsako hišo. Zato jo naj vsakde takoj naroči pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Selenburgova ulica 3.

× Izmed 21 obojenih 18 na smrt. Pretekel teden se je končala v Moskvi sodna razprava proti Buharinu in njegovim tovaršem. Izmed 21 obtožencev je bilo 18 obojenih na smrt, ostali trije pa na doživljeno težko. Je to, in sicer dr. Plemljev na 27, Ralkovski na 25 in Bezonov na 15 let.

× Z mlekom črnih krov se pomlaja. 77 let stari indijski politik Pandit Malavija se je dal pomladiti kakor poroča angleško časopisje, in sicer na poseben način, ki so mu ga priporočili budistovski menihi. Pomlajenega moža so preiskali zdravniki in ugotovili, da se je stari mož res precej pomladil. Sedaj je podoben 50letnemu možu. Lasi, ki so bili že beli, so zdaj spet črni. Poleg tega je mož dobil nove zobe. Pomlaja se stari Pandit že od začetka letosnjega leta. Pomlajenje vodi budistovski menih, ki o sebi trdi, da šteje že 170 let. Pandit Malavija mora ves čas čepeči v temnem prostoru, kjer mora biti popoln mir. Učinkati mu daje menih razna čudna zdravila, poleg tega mora piti tudi mleko črnih krov.

× Kajenje in rak. Berlinski profesor Craemer opozarja v nekem časopisu na malo razveseljiv pojav. Duslek se je pojavljal rak na pljučih zelo redko. Vsi večkrat se je pojavil na želodcu. Zadnje čase se pa vedno bolj množe primeri raka na pljučih. Dobe ga včinoma ljudje med 30 in 60 letom. Povzročitelja raka še ne poznamo. Učenjaki, ki se pečajo s tem vprašanjem že dolga leta, menijo, da je bilo tu na delu več škodljivcev. Za zelo verjeten vzrok smatrajo zdravnik zlasti hribo, ki more povzročiti v vnetih sluznicah trajne boleznske izprenembe, te pa posredujejo nastanek raka. Ni bila sicer še dokazana neposredna zveza med hribo in rakom, je pa zelo verjetna. Ker je bilo ugotovljeno, da vsebuje katran snovi, ki povzročajo raka, so mislili, da so tudi katranizirane ceste prikladna tia za širjenje raka. Izkazalo se je pa, da pride z dihanjem v pljuča tako malo katrana, da telesu ne more biti nevarno. Večja nevarnost pa preti kadilcem. Brazilski učenjak Roffo, ki se peča zgolj z vprašanjem raka, je dokazal, da se pojavlja rak na sapniku in pljučih največkrat pri kadilcih. Roffo pa seveda ne trdi, da sta kuja in rak vzrok in posledica, pač pa svari kadilce, naj pravočasno veljajo kadili, da imajo vnetje v ustih ali pljučni katru, ker se utegi ne na vnetem tkivu zaradi stalnega draženja pojavit trajne izprenembe, ki olajšajo nastanek raka.

× Zmrzlina kot čistilo. Sirova volna je znova, ki jo je najtežavnejše odstriliti. Razna umazanost se je tako drži, da ne pomaga nobeno čistilo. Zdaj se poslužujejo za čiščenje mrazu. Sirovo volno spravljajo v ledenice, v katerih je nekaj stopinj pod ničlo. Vsa umazanost na volni zmrzne in se strne v trde kepe. Včelo nato samo dobro pretresejo in pretolčijo, pa vsa zmrzla nesnaga odpade. Tako očistijo lahko v istem času kar prej štirikrat več volne in po vrhu še mnogo popolneje.

× Amerika se pripravlja. Svetovna vojna napetost je kriva, da se tudi Zedinjene države krepko oborožujejo. Zdaj pripravljajo velike vojaške vaje ob obali in okrog otokov Tihega morja. Te vojaške vaje bodo pokazale v prvi vrsti moč ameriškega brodovja in vojnih oporišč za primer vojne z Japonsko. Najvažnejše oporišče Amerike je skupina Havajskih otokov. Ti otoki so najbolj izpostavljeni ameriško utrjeno oporišče. Od San Francisca so oddaljeni okrog 4000 km. od Panamskega preliva pa okrog 9000 km.

× V 12 letih samo enkrat dežuje. Po opazovanju vremenskih pojavov imajo najmanj padavin v Belušansku v Južni Afriki, kjer dežuje po pripovedovanju domačinov samo enkrat v 12 letih. Nedavno je bil neki misijonar, prica za ves kraj pomembnega dogodka, da je po 12 letih prvič spet deževalo. Domačini so priredili velike svečanosti in njihovega veselja nad dežjem ni bilo konca. Vsi domačini se zanimajo samo za dež in vse njihovo. Življenje se suče okrog tega vprašanja.

× Blato kot kurivo. V pariških kanalih se nabere letoč okoli 80.000 kubičnih metrov

blata, ki daje izvirno gnojilo. Preden pa blato uporabijo za gnojilo, ga osuše in pri tem dobe velike množine plina, to je okoli dveh milijonov kubičnih metrov.

× Koliko stanejo nebotičniki. Najdražji newyorški nebotičnik je nedavno zgrajeni Metropolitan Life. Stroški, zanj so značili 30.000.000 dolarjev (1 milijard 400 milijonov dolarjev). Le malo nižji so bili newyorški za nebotičnika Equitable Building in Empire State Building. Na starejši ameriški nebotičnik, Woolworth Building je bil med temi velikani še najcenejši, ker so značili stroški, zanj samo 9.000.000 dolarjev.

× Stenice so zdravno proščačju strupu. V Indokinji je že precej stara navada, da mora tisti, ki ga kača pici, v kožarcu veder požreli nekaj posušenih stenic, kar baje zanesljivo pomaga premagati kačji strup. Če pa ni na razpolago posušenih stenic, so dobre tudi kar sveže, ki jih je seveda vedno dovolj na razpolago v tistih krajih. Navadna doza tega sicer zelo neokusnega zdravila znaša tri stenice. Tamošnji zdravnik doktor Luong je pred kratkim to zdravljenje s stenigami označil za res učinkovito. Opazoval je, kako je to zdravilo vplivalo na bolnika, ki ga je pčela strupena kača. Bolnik je moral izpit, v kožarcu veder kar šest stenic. Preden pa je minil dan, so izginili vsi znaki zstrupljenja.

× Američan še star zaklad. Ameriški inženjer Sturdy je sklenil poiskati zaklad španskih osvajalcev Amerike. Njegovo pozornost so zbudile govorice, da je v podzemski jami blizu Tusconu v državi Arizoni skrita ogromna zalogata zlata. Zakopal naj bi ga bil neki španski guverner v 16. stoletju. Zlato so imeli prvotno Indijanci, ki so ga našli v gorah, pa jih ga je španski guverner vzel. Nikomur ga ni hotel zaupati, ko je bil odpoklican v Evropo; bal se je pa tudi, da bi zlato ne bilo varno na ladji. Inženjer Sturdy trdi, da je našel v starih zapiskih precej natančne načrte kraja, kjer je zlato skrito. Ta zaklad so iskali že mnogi, toda zamenjava. Inženjer Sturdy je posledoma kupoval ozemlje, ki je po njegovem mnenju skrit zaklad, in zdaj ga je začel iskati.

× Naprava, ki bo onemogočila, ali vsaj zelo oviralila letalske napade. Važne poizkusne je delalo nedavno ameriško vojaštvo v Fort Monmouthu. Gre za nov vojaški izum, tako zvani orai žarek. Letalo, ki leti ponoči brez luči nad mestom, zadene náenkrat stožec svetlobe iz žarometa, da postane dobro vidno, ne da bi poprej žaromet skal leteče letalo po nebu, kakor ga mora iskatki zdaj. Američani so izumili izredno občutljivo napravo za dojenjanje topote, prihajoče iz motorja letelčega letala, čeprav je to več tisoč metrov visoko nad zemljo. Žaromet-priklučena naprava kaže prestrezanje topotnih valov omogoča, da stožec žaromet-a trenutno najde letajo. V vojni bodo ishko priklučili to napravo na merni napravio protiletalskega topa, ki se bo sam od sebe sprožil v trenutku, ko bo svetlobni stožec dosegel letalo. Poizkusni so pokazali verjetnost, da tako izstreljena granata zadene letalo. Zato si obeta ameriška vojaška uprava od novega izuma zelo mnogo.

»Domovina«, kliče:

Plačujte naročino! Pomlad prihaja, dela na polju in vrtovih se prične, zato opravite svojo naročniško dolžnost najlažje sedaj, ko vam še dopušča čas. Kdor imata še naročnine za prvo polletje, naj nakaže nemudoma po položnici, vsaj toliki znesek, da bo imel naročino plačano do 30. junija. To je najmanje, kar mora uprava lista terjati od vseakega naročnika. Kdor bi imel še zaostanek iz preteklega leta, naj plača toliko več, ker tem bomo drugače v najkrajšem času s posljanjem lista prenehali. Upamo, da imate položnico še doma, kdor je pa nima, naj piše na upravo, ki mu bo takoj poslala drugo. Ne pozabite torej izpolnitvi svojo dolžnost!

UPRAVA »DOMOVINE«

Radio Ljubljana

od 20. do 27. marca

Nedelja, 20. marca: 8.00: Nedeljski pozdrav (godalni kvartet učiteljskih abitientov, vmes plošče). — 9.00: Napovedi. — 9.15: Za boljšo voljo (plošče). — 9.45: Verski govor: Z Belcebubom (dr. Franc Krmavec). — 10.00: Prenos cerkvene glasbe iz ljubljanske stolnice. — 11.00: Otroška ura: Gašperček. — 11.30: Ura Janka Gregorca (sodelovali bodo radijski orkester in Fantje na vasi). — 13.00: Napovedi, poročila. — 13.20: Kar želite, to dobite (plošče po željah). — 16.00: Zbor učencev orglarske šole. — 17.00: Kmetijska ura: Metljavost govedi in ovc (Rigler Lojze). — 17.30: Kmečki trio, vmes radijski orkester. — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Poreklo, mladost in življenje Karadjordja do izvolitve za vodjo vstaje (dr. Stranković). — 19.50: Slovenska ura: a) Koroške pesmi (plošče); b) Okoli Beljaka — od Baškega do Osojskega jezera (France Uršič). — 20.30: Pevski zbor »Sava«. — 21.15: Zdaj pa na ples (plošče). — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Operetni zvoki (radijski orkester).

Ponedeljek, 21. marca: 12.00: Uvertire (plošče). — 12.45: Poročila. — 13.00: Napovedi. — 13.20: Španski zvoki (plošče). — 14.00: Napovedi. — 18.00: Zdravstvena ura. — 18.20: Zdenko Fibich: Šarka, fantazija (plošče). — 18.40: Kulturna kronika: Slovenska kulturnost (dr. Stanko Gogala). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Zgodovinski razvoj slovenske dekorativne umetnosti (inž. arh. Rado Kregar). — 19.50: Zanimivosti. — 20.00: Hajdrihove skladbe (izvajala bosta Akademski pevski kvintet in Vida Rudolfova). — 20.50: Plošče. — 21.10: Veter slovenske klavirske glasbe starejšega sloga (prof. Marjan Lipovšek) — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Prenos plesne glasbe iz kavarne »Emone«.

Torek, 22. marca: 11.00: Solska ura: Knjige — moje prijateljice (Oskar Hudales). — 12.00: Pisano polje (plošče). — 12.45: Poročila. — 13.00: Napovedi. — 13.20: Vesel ooldanski koncert (radijski orkester). — 14.00: Napovedi. — 18.00: Koncert lahke glasbe (radijski orkester). — 18.40: Kapitalizem in judovska miselnost (Fran Terseglav). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Piter Vitezović (dr. Viktor Novak). — 19.50: Zabavni zvočni tehnik. — 20.00: Rimski Korsakov in Rachmaninov (plošče). — 20.15: France Bevk: Krivda — drama (člani radijske igralske družine). — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Zvoki v oddih (plošče).

Sreda, 23. marca: 12.00: Baletna godba (plošče). — 12.45: Poročila. — 13.00: Napovedi. — 13.20: Iz Leharjevih operet (plošče). — 14.00: Napovedi. — 18.00: Mladinska ura: Opazui in poskušaj (prof. Miroslav Adlešič). — 18.20: Iz daljnih dežel (plošče). — 18.40: Kaj je s poboljševalnico in pridelno delavnico (Vojko Jasodič). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Juraj Čarević začetnik hrvatske pomorske beletističke (Arsen Venczelides). — 19.50: Šah. — 20.00: Reservirano za prenos. — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Citre solo (Emil Mezgolits).

Cetrtek, 24. marca: 12.00: Koncertni plesi (plošče). — 12.45: Poročila. — 13.00: Napovedi. — 13.20: Oboldanski koncert radijskega orkestra. — 14.00: Napovedi. — 18.00: Linkejeve melodije (plošče). — 18.40: Slovenskina za Slovence (dr. Rudolf Kolarčič). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Ministrstvo za telesno vzdružno naroda. — 19.50: 10 minut zabeve. — 20.00: Vesela urica (radijski orkester). — 21.00: Prenos iz Rima: Rossini: »Seviljski brivec« (v odmoru napovedi, poročila).

Petak, 25. marca: 9.00: Napovedi, poročila. — 9.15: Prenos cerkvene glasbe iz frančiškanske cerkve. — 10.15: Verski govor (dr. Ciril Potočnik). — 10.30: Iz otroškega kraljestva (plošče). — 11.00: Otroška ura (vodila

bo Slavica Vencajzova). — 11.30: Koncert (sodelovala bosta Marija Golobičeva in radijski orkester). — 13.00: Napovedi. — 13.20: Za boljšo voljo (plošče). — 17.00: Kmetijska ura: Kako vzgojimo seme povrtnine (Strelj Josip). — 17.30: Mozartova ura (sodelovali bodo Svetozar Banovec, Vekoslav Janko in radijski orkester). — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Jugoslovenska odrska dela v Pragi in Brnu (Marko Fotez). — 19.50: Zanimivosti. — 20.00: O pomladni (plošče). — 20.30: Koncert vojaške godbe. — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.30: Angleške plošče.

Sobota, 26. marca: 12.00: Plošča za ploščo hiti. — 12.45: Poročila. — 13.00: Napovedi. — 13.20: Plošča za ploščo hiti. — 14.00: Napovedi. — 17.00: Za delopust (radijski orkester). — 17.40: Psihotehnični poizkusi v industriji (Avgust Kuhar). — 18.00: Originalna švicarska godba (bratje Malenškovi). — 18.40: Pogovori s poslušalcem. — 19.00: Napovedi, poročila. — 19.30: Nacionalna ura: Negot kot potopisce (Trifun Čukić). — 19.50: Pregled sporeda. — 20.00: O zunanjih politiki (dr. Alojzij Kuhar). — 20.30: »Strela udri iz višine izdaljce domovine!« (cvetočer iz Martelančevega šaljivega lista »Jurija s puščo« v Trstu 1. 1869; za pisan večer priredil Niko Kuret; izvajali bodo člani radijske igralske družine; sodelovali bodo Jožek in Ježek in Čimermanov Šramel; vmes nekaj plošč). — 22.00: Napovedi, poročila. — 22.15: Vesel koncert tedna (radijski orkester).

BO ŽE POČAKAL.

Na smrt obsojeni zločinec zahteva kot zadnjo željo presnih češenj. Bilo je pozno jesen in februar mu odvrne, da tega sadu ni zdaj. »Nič ne da« potolaži zločinec ječarja. »Zom pa počakal!«

NIČ VEC

Sodnik: »Najboljše je, da priznate resnico.«

Obtoženec: »To pa že ne. Enkrat sem jo povodal, pa mi je še danes žal.«

V GOSTILNI

Krčmar: »Kako vam tekne?«

Profesor: »Če bi bila godba tako mlaada, kakor je vino, in vino tako staro, kakor je godba, bi bilo baš prav.«

Mal oglas

ALI VAM JEZNANO,

da zaradi velike zaloge prodajam manufakturno blago do 20. t. m. po znatno znižanih cenah. Oglejte si, da se prepričate! Se pripomore Ferdo Horvat, manufaktura, konfekcija in špecerija, Bogojina v Prekmurju.

PRODAM POESTVO

z 32 orali zemlje in poslopji. Vse v dobrem stanju. 10 minut od banovinske ceste Sevnica-Planina. Cena 45.000 din. Božič Josip, Stope 35, p. Sevnica.

SEMENA

za polje in vrt, vsakovrstno moko in vse potrebščine kupujte vedno v Senčarjevih trgovinah: Malo Nedelja, Ljutomer in Štrigova.

SREDNJE POESTVO

zidana hiša, gospodarsko poslopje, njive, gozd in sadovnjak naprodaj, cena 72.000 din. Urbanč, Ostreš, p. Mirna, Dolenjsko.

HRANILNE KNJIŽICE

vrednostne papirje, delnice, 3% obveznice vnovčujem po najvišji ceni takoj v gotovini. Kupujte srečke Drž. razredne loterie v moji kolekturi »Vrelec sreča«, Al. Planinšek, Ljubljana, Beethovnova 14. Telefon 35-10. Trg. agentura za bančne in kreditne posle.

KOVAČNICO

objavljamy najem Naslov v upravi Domovina.

NOVOZIDANA HIŠA

s 4 sobami, vežo, veliko kletjo, gospodarskim poslopjem in velikim vrtom s samim žlahtnim sadjem na Pobrežju pri Mariboru na prodaj. Naslov v vseh posl. Jutra.

JABLUS — JABOLČNIK

tvarina, iz katere napravite izvrsten jabolčnik ali hruskovec tudi brez naravnega sedjevca. S poštino vred stane 50 I 35.50, 75 I 49.50, 100 I 64. — 150 I 89.50 din. Stotine pojavnih pisem. Glavno zastopstvo Franc Reiner, Podčetrtek.

ENODRUŽINSKO,

visokopritlično hišo z lepim vrtom, sredi trga Vojnik ugodno prodam. Pripravno za obrtnika ali upokojenca. Ivan Ermenc, Ljubno.

MIGLJAJ USODE

je naslov velikega ljubavnega romana, ki ga pravkar prinaša »Družinski tehnik«. Zahtevajte eno številko popolnoma brezplačno na ogled! »Družinski tehnik«, Ljubljana 345.

KRASNO IZBIRO

vzorcev za ročna dela dobite v Nifergalovi predtiskariji, Maribor Koroška c. 1.

Pomlad!

Leto

OSTANKI IZ MARIBORSKIH TEKSTILNIH TOVARN

pristno barvni, brez napak, noben kos izpod 2 m, in sicer:

paket serija H z vsebino 16—21 m prima oksfordov, cefirjev, touringov in frenžev za posebno močne moške srajce v najlepših vzorcih in treh žepnih robcev;

paket serija M z vsebino 16—21 m pralnega blaga za ženske obleke in dečke, kretona in druka za predpasnike, delena, krepa in polsvile za bluze in obleke v izbrano lepši sestavi;

paket serija H in M pošiljam tudi mešano, torej vsakega pol s 3 žepnimi robci. Vsak paket poštnine prosto samo 136 Din.

Paket serija Z z vsebino 3—3.20 m dobrega suknja za moško obleko, damski kostuni oziroma plašč in sicer: Z/1—130, Z/2—160, Z/3—250 din; zadnji dober kamgar. Isti v modri in črni barvi 275 din. Cela podloga za moško obleko po kakovosti 80, 100 in 120 din.

Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam.

Nešteto priznanj odjemalcem na razpolago. Zato pišete še danes na razpošiljalnico »Kosmos«, Maribor, Kralja Petra trg.

Trgovcem popust.

NOVOST! SAMO

DIN 49.50

St. 62.300 Antek-ung
Prvi svetovni vojni
Dobra kvaliteta, leg
kromira in okrog
S primerno cenom

Din 49.50

St. 62.300 ista
s ozvezdijem kromira
in steklenicem
(Radium)

Din 59.50

Zahajajte oselek
za vam pošte
v temi
v poštnej
postaji

H. SUTTNER

Ljubljana 6
Lastna protokuliran
tovarna ur v Švici